

in Hirschelz

Ročník XIII. V Uh. Hradišti, říjen-listopad 1932. Číslo 10.-11.

„Aby na věky zdrav a silen setrval národ náš!“

*»Ze všeho psaného mám rád jen to,
co kdo pře svou krev.«
(Nietzsche: »Tak pravil Zarathustras. I. 7.)*

Zapomínaný Tyrš byl konečně čten. Sté výročí jeho zrození přinutilo redakce československého tisku, aby si opatřily knihy a články, přednášelo se v Sokole i v jiných spolcích a ve školách. Promluvilo i pražské vysoké učení a s jeho katedry bylo potvrzeno větami nehonosnými, ale vědecky pravdivými, že tento jeden z největších synů národa psal vskutku svou krví, původu německého, ale zasvěcenou vším žářem a veškerou vzácnou ušlechtilostí malému, ujařmenému národu, jehož osvobození připravoval v řadě ostatních s oddaností hodnou posvátné úcty potomků. (Čiňte XIV. sv. Tyršova sborníku, ČOS. 1932, Kč 6.— a Věstník sokol., str. 604.)

Poznané učení Tyršovo zavazuje! Je téměř celé znovu vytištěno, je vyloženo povolnými ústy a pery a jeho řádky doplňuje mluva skutků mrtvého oslavence. Bylo by zbabělé, lkát s básníkem, že »... svět je stále horší.« Vzhůru srdce! Vy, synové a dcery osvobozeného národa, ať vás odchovala chudá vesnická škola či věhlasné učení cizích států, jděte za lvem, jehož stopy děsí jen ty, kteří jsou zachvácení malomocenstvím ješitnosti a sobectví. Tuto je malá ukázka, jak vás to učení má vésti sokolským životem jako světlo pochodné.

Nefiňte, že vaše zděděné vlastnosti a sklony jsou první překážkou na cestě za apoštolem! Tyrš zdědil po matce citlivé

nervy, byl tělesně slabý a časté churavění zaviňovalo náladu melancholickou. V tomto stavu poznal filosofii Schopenhauerovu, která vedla mnohé k nečinné odevzdanosti. Náš mladý filosof však si vybral z této nauky látku pro hluboké přemýšlení o zdůrazňování statečné vůle, činnosti a ruchu, zahloubával se do Schopenhauerova hodnocení umění, uvědomoval si, že tato filosofie není jediná na světě a vypíal svou vlastní vůli k činu a hlásal, že věčnou nespokojeností nesmí být přefato pásmo našich činů, nýbrž naopak právě v ní že je pobídka k usilovné práci další. Vzdejte se i vy svých smutků a pusťte se v boj se svou beznadějností!

Neříkejte, že vás starosvětští rodiče a nemoderní učitelé špatně připravili na boj se svůdnými hesly, jež do vašeho života chrlí váš dnešek. Pokud běží o poznávání věcí, tam buďte krajně moderní. Čítejte dychtivě o radiu a o letectví, snažte se poznávat moderní hudbu a malířství, prohlížejte si výklady s moderními obleky, zajímejte se o lety do vesmíru . . . , ale když se rozhodujete, co nového si letos zavedete ve své jednotě, buďte střízliví, jako bývali ti vaši starosvětští vychovatelé! Nezavádějte desateré současně, dbejte vývoje své činnosti, nechtějte se státi přes noc slavnými, neprodávejte jistoty malých úspěchů za pozlátko chvály, které se vám dostane v prvním okamžiku nadšení, a pro kterou vás budou trpce vzpomínati po dlouhá léta! Tyrš znal v umění každíčkový pokrok, každý poznatek sotva klíčí. Když mu však bylo souditi o umělecké výzdobě Národního divadla, nepředbíhal, nýbrž soudil se zřetelem na tehdejší stav našeho umění. Tím pojistil slávu umělecké generace Národního divadla a obětoval obdiv, který mohl pro sebe získati, kdyby byl kritikou prozradil, kam až sám již dospěl ve vlastním studiu. Tak i vy se naučte vybírat z bohaté stupnice svých poznatků vždycky ten tón, který vyzní libým souzvukem s danými okolnostmi. Nic na tom nezáleží, že snad v tom okamžiku lítostivě zatrne ve vašem srdci, nadšeném pro nové melodie, které jsou zatím pro širší kruhy hudbou budoucnosti.

Neříkejte, že si nás mládež dost nevšímá a že jsou řídké její řady na našich cvičištích. Neste jí vstříc kouzlo osobnosti vůdců, jako to činil Tyrš, vysokoškolský učitel! Ať tito vůdci nevynášejí před ní svých zásluh a nesnaží se v jejich očích snižovati jiné, ale ať pracují tak, aby ona sama poznávala z jejich činnosti v povolání, v městě i v Sokole, že je dobře, jíti za nimi. S vynaložením ohromných fondů sil, času a peněz opatřil si Tyrš učebné pomůcky pro své přednášky; jeho posluchači vzhlíželi k němu s úctou jako k výbornému učiteli a badateli, který nikdy prostě neodsuzoval, nýbrž kdekoli soudil, všude hned radil a povzbuzoval; věděl o něm, že jest jeden z bojovníků, kteří stojí v čele našeho národního snažení; viděli v něm zosobněný vzor mužných ctností, o nichž se přesvědčovali vždy znova a znova. Shromážditi mladé pokolení jest odpovědné. Při-

stupte k práci s mládeží po přípravě tak důkladné, jako to učinil Tyrš, když se vzdal slávy získané v Sokole a zavřel se do dusna pracovny, aby se tam zasvětil úkolu uměleckého vychovatele národa!

Neříkejte lichých slov o lásce a pěstujte v Sokole jedinou lásku, o které učival i Tyrš; je to láska k vlasti, jejíž bezpečnost a obrana jsou podkladem Tyršovy brannosti. Nechcete v Sokole vojáčkovat s mladými hochy? Ne, nemusíte, nikdo toho neřádá. *Vivere est militare* (Býti živ, znamená býti na vojně), napsal Seneka ml. Jdouce za Tyršem, dejte brannost mužům i ženám! Je to tělesný výcvik, spojený s pohotovostí duševní a mravní, která se osvědčuje teprve v osudové chvíli. Je to nevybojnost a neútočnost vůči druhým, ale spolu schopnost, ubránění národní půdu i národní kulturu proti každému násilí. Je to umění zacházet zbraní a schopnost manévrovat. Usmíváte se, žádám-li brannosti i pro sokolské ženy? Jest jí třeba v dnešní době, která ženě dovoluje a odpouští příliš mnoho! Dejte jí v Sokole dobrý výcvik v zacházení zbraní čisté ženskosti a dejte jí schopnost ušlechtilého manévrování, aby pochopila, že ve společné práci s mužem jest jejím úkolem, držeti muže na výši mužných ctností a nikoli vésti jej svůdnými cestami do hlubin. Jen žena takto branně vycvičená splní svůj úkol v případě nové války, kdy nebude pracovati bodákem a u kulometu, ale kdy zastoupí v povolání, v rodině a v Sokole muže, který odešel, aby dal vlasti daň krve.

Sokolstvo se dopracovalo takové výše obecného uznání, že je nazval rektor Karlovy university institucí, která má dnes evropský formát a věhlas. Těžší jest, udržeti se na výši, než jí dostoupiti. Nemusíme se však báti tohoto úkolu, dokud se naši příslušníci nebudou děsiti lví stopy vůdcovy a půjdou v ní krok za krokem, jak je tuto naznačeno, byť jim bylo i kráčet cestami trnitými!

Národu československému.

Není mnoho mužů, kteří pro náš národ i Slovanstvo mají takový význam jako Dr. Miroslav Tyrš, jehož sté výročí narozenin připomínal den 17. září 1932. Slavná naše minulost mu stanovila životní úkol a cíl, aby budoucnost národa byla lepší truchlivé přítomnosti. Z elegie Kollárovy utkvělo mu v mysli, že jen z ruky plné naděje kvítne. Podobně učil se od Havlíčka.

Porážka vídeňského absolutismu koncem let padesátých stává se nám pozdravem jara. Dr. Tyrš buduje organizaci sokolstva za heslem „V mysli vlast, v srdci smělost, v paži sílu!“ Ctitel helenké kultury popularisuje i římské heslo, že jen ve zdravém těle je zdravý duch — a chce oboje. Pro lid a s lidem ve věčném ruchu, pokroku i rozvoji; občanská hrdost, bratrský duch a mravní

neporušenost; soucit s trpícím a vzájemná podpora, snášelivost a přímost — to byla náplň Tyršova národního optimismu.

Kde byl by zůstal náš národ, kdyby od let šedesátých nezněla v národě harmonická nota Tyršova! Ano, i tragická Tyršova smrt zůstává dnes již jen dalším důkazem veliké síly jeho myšlenky a jen proto jeho organizace mistra přežila. Jasná jeho památka se stala studnicí životodárné vody, nadšení a radostné práce, z jaké se rodila opětovaně Tyršova vítězství a po třech desetiletích — za světových převratů válečných — jedinečná obnova naší samostatnosti. Vše to kouzlem procitěné vroucnosti a mužné opravdovosti Tyršovy.

Téměř půl století je mrtev, ale žije a bude žít na věky jako milovaný hrdina, jako maják národa v temnotách i bouřích, kdykoliv přicházejících. Chtěl mnoho a ještě více vykonal. Zjev tak mimofádný mluví k nám i v těchto dnech, že nutno věřit v budoucnost a pro její zdar pilně pracovat. Národní stát československý i náš národ, jako jeho zakladatel a posléze zas obnovitel, může čerpati právě z výročí Tyršova naději, že kmenová solidarita Čechoslováků překoná všechny nesnáze doby, semkneme-li se bez rozdílu stran i náboženské nebo třídní příslušnosti za cílem společným. „Osoba nic — celek vše!“ řekl Tyrš a tento příkaz jeho měl by se rozhlaholit v lidu československém právě v těchto dnech jubilejních. Napomenutí Tyršovo však ať nezní k uším hluchým a svědomí bezcitnému! Tak bude den Tyršův požehnáním všemu národu! Národní rada československá.

Šokolstvim k výchově nového člověka.

Vmyslíme-li se do doby, kdy národ se probouzel k novému životu, vidíme, že byl to Sokol, jenž dal základ k nové ideji všonárodní v jeho tělesném i duševním obrození.

Krásné bylo dětství Sokola. Všude v městě i na venkově, kde sokolové se objevili v krojích, byli lidmi nadšeně vítáni. Lid v nich spatřoval nové bojovníky za lepší budoucnost národa a za ideály lidstva.

Byla to sama Prozřetelnost, že v čelo tohoto nového hnutí postavila Dr. Mír. Tyrše a Jindřicha Fügnera. Antický člověk byl Tyršovi vzorem, řecký ideál dokonalého člověka převáděl Tyrš do české půdy. Tyrš a Fügner vnesli demokratického ducha do Sokola, chtějíce, aby český člověk byl svobodný v myšlení i konání, aby čeští lidé byli pevných páteří.

Plynula léta. Organizace sokolská se zdokonalovala, duch sokolský pronikal do nejširších vrstev národa, hrdost národní se posilovala.

Nastal převrat. Dosáhli jsme samostatnosti politické a tím splněna také část našich tužeb a ideálů. Pro sokolstvo nastala nová práce ve prospěch osvobozeného národa. Bylo třeba odkaz

Tyršův vstěpovati do nejširších vrstev lidových, aby uskutečňovalo se Tyršovo heslo: »Co Čech to Sokol«.

Idea sokolská záleží v demokratismu, rovnosti a bratrství a nakloní-li se jeden z těchto základních pilířů, zbojí se celá sebe nádhernější stavba. Proto sokolstvo každým svým činem zdůrazňuje základní poslání sokolstva v národě: býti hlasatelem demokratismu, rovnosti a bratrství.

Tělocvik není samotným účelem pro sebe, ale prostředkem dosažení vyšších ideálů jako lásky k bližnímu, rovnosti hospodářské a sociální. Tělocvik jest jen prostředkem, aby naše tělo bylo zdrávo, a pak ve zdravém těle zdravý duch. Směr nynější výchovy musíme proto nyní obrátiti na zvýšení výchovy kultury ducha a srdce, která byla zanedbávána. Jen spojením výchovy tělesné s výchovou kultury ducha a srdce můžeme dospěti ideálu harmonického člověka. Takto stanou se sokolovny dílnami občanských ctností, kde budou se vychovávat noví lidé k demokratismu, rovnosti a bratrství.

S výchovou sokolskou má se počítati již v lůně každé české pokrokové rodiny. V ní pak ať se pokračuje v žactvu, dorostu a zejména v pokrokové české škole. Škola má vychovávat mládež více pro život, aby její odchovanci odnášeli si do života kromě vědomosti také sbedůvěru a odhodlanost v boji o denní chléb a dále pevný charakter.

Naše sokolství nekončí prahem tělocvičny, ale jest žádoucí, aby se také přenášelo do veřejného života, do společnosti, neboť jen tak bude mít praktickou cenu. Ať všude, v obchodech, dílnách, v kancelářích, továrnách, všude, kde jsou členové jednoty ať jako zaměstnavatelé nebo zaměstnanci, ať je zřejmý vliv sokolské výchovy. Nejen mezi členy sokolského bratrstva, ale i ve styku s nečleny každý musí svým vystupováním dávat najevo, že prošel touhou kázní sokolskou, že jest odchovancem Tyršových ideálů všelidských. Bratři budou si vespolek pomáhat radou, skutkem, jeden pro druhého vykoná s radostí nějakou obět hmotnou nebo tysickou podle jeho možnosti. Jen tehdy bratrem bude bohatý tomu, jehož ruce zdobí mozoly poctivé práce. Nebude rozdílu mezi bratřimi, ať je graduovaný, dělník, úředník, obchodník, všechny pojí a jednotí veliká myšlenka sokolská: služba vlasti, bratrství, rovnost a volnost.

Budujme hodnoty duchovní, budme hlasateli nového radostného života a hajme lidských práv!

Čeněk Vlasák.

Sokolovna ve Bzové.

Můžeme říci, že vznikla ze vzdoru. Roku 1925 usnesh se hasičský sbor, jehož členy byli tehdy všichni sokoli, že postaví skladiště, protože staré nevyhovuje. Obecní zastupitelstvo slíbilo pozemek, část nákladu a minilo při tom postavití úřední místnost

— kancelář a chudobinec. Pobočka Sokola se rozhodla, že si postaví jednoduchý tělocvičný sál. I k tomu dala obec pozemek zdarma. Nebylo však s dostatek peněz. Sbor měl asi 8.000 Kč, Sokol sotva 2000 Kč a obec velkou 0.

Sokolovna v Bzovči.

Bratr Bača, zednický mistr v Bojkovicích, vypracoval v květnu 1926 plány a rozpočet — 360.000 Kč. Br. L. Zbořil, starosta mateřské jednoty v Bojkovicích, slíbil vydatnou pomoc řezivem.

Obecní zastupitelstvo se usneslo stavěti pod dozorem br. Bači ve vlastní správě, ponejvíce naturálním plněním. Zemský výbor však neschválil tohoto způsobu.

Br. Menšík, starosta obce, svolal obecní valnou schůzi, na níž po výkladu záležitosti prohlásili hasičský sbor, Sokol a záložna, že stavbu provedou společně. Singularisté slíbili krovy, trámy a j. potřeby, všichni občané, kteří měli potahy, zdarma dovoz cihel, kamene, písku, vápna atd. a kdo potahu neměl, slíbili práce ruční — vykopávky, navážky a všechny práce pomocné.

Sokolská župa Komenského povolila stavbu v září r. 1926.

Na to ihned se stavbou započato.

Bratří bylo nás tenkrát 16, žen 7, dorostu 12, dorostenek 16 — nalámali ještě téhož roku potřebného kamene (celkem 210 m³) a všechno občanstvo podle slibu a usnesení dalo se do práce, takže do vánoc byla stavba v režném zdívu hotova. Každý bratr odpracoval si 80 hodin — sestry polovici — a do konce stavby ještě dalších 40 hodin. I zde, jak to bývá všude, pracovali jeden víc, druhý méně, ale vykonali to z lásky a to má cenu největší.

Pomocí výpůjček, darů a příspěvků byla stavba r. 1928 ukončena a 5.—6. července při okrskovém cvičení IV. okrsku otevřena.

Celkový náklad byl tehdy okrouhle 55.000 Kč, z čehož jsme dlužili 37.000 Kč, ale s majetkem, který jsme už měli, odhadnuto na 110.000 Kč. Náklad na ostatní budovy byl o něco větší. Vůbec 130.000 Kč. — Tak bezpříkladnou obětavostí vykonáno dílo — ozdoba vsně, jemuž se podivuje každý, kdo do obce přijde, neboť obec měla jen 120 domů a 640 obyvatel a dlužila ještě za stavbu školy 12.000 Kč.

Bratrská župa může dosvědčiti, že naše budova je sídlem všeho snažení tělovýchovného i kulturního a že se nám v něm dobře daří. Zásluha a vřelý dík náleží všemu občanstvu, které v práci přímo závodilo.

Toužíme však ještě výše! Kdy se to splní?

jva.

Technická hlídka.

Náš náhlý sraz.

„Hoj, vzhůru, pestrý Sokole, hoj, vzhůru na svou stráž!“ stalo se heslem pro neděli 18. září 1932 na provedení náhlého srazu ve všech našich jednotách i pobočkách. Tímto chtěli jsme ukázati svou pohotovost a zároveň hromadně ukončiti oslavy 100. výročí narození zakladatele sokolstva. Podle známých již výsledků můžeme říci, že nemohlo býti šťastnější volby pro způsob Tyršovy oslavy. Shromáždila na 6 000 našich příslušníků a vzbudila i velký zájem občanstva mimo naše řady.

Byla to novinka a jako taková nesetkala se všude se 100 proc. účastí členstva, jsme však přesvědčeni, že příští podobný podnik najde lepšího porozumění hlavně u činovníků a pak výsledek bude o mnoho procent lepší. V Buchlovicích a Kožušicích dostali pozdě oznámení o hodině srazu, proto ho nesvolali. Hradčovice, Moravany a Kostelec nedbali nařízení předsednictva župního a nic nezařídili, což je nekázeň. Bude nařízeno nové provedení srazu v těchto jednotách na jiný den a všem uděluje se důtka. Sokolskou pohotovostí rozumíme, že jsem na místě tehdy, kdy je toho třeba — tak týká se to všech. Přijde-li každý, až se mu to bude hodit do krámu, pak není to pohotovost spolehlivá a nelze jí brát vážně. Za to tím radostnější jsou zprávy dozorců, že malé jednoty i pobočky byly téměř všude včas a téměř s plným počtem.

Tento náhlý sraz má svou historii. Měl býti svolán původně před IX. sletem, když však pokyny sletové — jejichž výklad měl zde býti podán a význam sletu znovu zdůrazněn — nedocházely a byla obava, že v poslední chvíli nebude již možno, úspěšně srazu provést, bylo rozhodnuto odložit jej až na výroční slavnosti Tyršovy, kde snad našel i lepší odůvodnění. Byla jim vyjádřena Tyršova brannost a jednoty čilejší dovedly z něho udělati i pěknou sokolskou slavnost, při níž bylo zdůrazněno, že jsme strážci národní i státní svobody a demokracie. Nechceme války, ale své svobody — tak těžce vydobyté a vykoupené krví nejlepších synů národa československého — vzít si nedáme. Bylo-li těžkým úkolem její vydobytí, pak těžší, daleko obtížnější jest její udržení. Toho jsme si dobře vědomi a v tom směru bude i další naše snažení a výchova našich příslušníků.

Sraz byl proveden ve zmíněnou neděli od 1. do 4. hodiny odpoledne a účastníci jeho podepsali se do listiny přítomných. Do všech jednot i poboček vyslalo technické předsednictvo své župní dozorce, kteří pozdravili shromážděné jménem předsednictva župy. Protože dozorcí odebrali při svém odchodu listiny přítomných, neměli pak již opozdílci možnosti dodatečně jména svého vepsati do listiny, čímž počet zaznamenaných účastníků je značně nižší, než byl ve skutečnosti. Tak ale lépe je zdůrazněna pohotovost i kázeň a doufám, že naskytne-li se jindy potřeba náhlého srazu, bude účast na něm brána vážněji.

Sraz splnil tedy své poslání, proto konám tímto svou povinnost vzdávaje všem, kteří se o jeho zdar zasloužili i dohled na jeho provedení umožnili tím, že dali k použití svá vozidla, opravdu upřímný sokolský dík! Nazdar!

Jaroslav Staša,
náčelník župy.

Sletové závody v Praze a účast naší župy na nich.

Rozsáhlost sletových závodů a velký počet závodníků na ně přihlášených nutil pořadatelstvo, aby byly rozděleny na několik dnů, hlavnímu sletu předcházejících, a na dopoledne několika

sletových dnů. Pro pořadatelstvo závodů, t. j. náčelnictvo ČOS, sbor soudců i závodníky byla to hotová štvanice, proto bude nutno sletové závody od vlastního sletu jinak oddělit, aby jedno druhému nepřekáželo. Bude to jistě v zájmu všech činitelů, vždyť nemusí mnozí a mnozí vzpomínati na slet jen jako na dřinu a zde to takové bylo, neboť šli z jedné práce do druhé. Pro posouzení organizace závodů i jejich rozsahu uvádím, že všech závodníků mužů — kromě účastníků závodů zvláštních — bylo 2778 a 583 dorostenci, rovněž mimo závodníky ve zvláštním závodě — celkové číslo tedy jest 3361. Je jistě úctyhodné.

M u ž i. V závodě o přebor ČOS. a Svazu slov. sokolstva závodilo 15 závodníků. První je br. Jan Gajdoš z Brna, který získal 1977 bodů = 96.439%. Druhý byl br. Jindř. Tintěra z Prahy VII., měl 1799 bodů = 87.756 %. Třetí, br. Alois Hudec z Brna, měl 1797 bodů = 87.656%.

V oddělení vyšším závodilo 13 družstev, během závodu jedno se rozpadlo (Smíchov).

I. Vinohrady . . . 4896 bodů, t. j. 88.216 %

II. Brno I. . . . 4746 " t. j. 85.513 %

III. Župa Pražská . . 4648 " t. j. 83.765 %

Jednotlivců závodilo 126. I. br. Pokorný Vinohrady: 864 b., 96. %

II. br. Tikal " : 831 b., 92.333%

III. br. Novotný " : 827 b., 91.888%

Ve středním oddělu závodilo 75 družstev v pořadí:

I. Župa Žižkova 5026 bodů, 90.558 %

II. Brno I. 4993 bodů, 89.963 %

III. Vyšehrad 4974 bodů, 89.621 %

Jednotlivců 631. I. br. Jurek Boskovice: 883 body, 98.109 %

II. br. Wais Vinohrady: 880 bodů, 97.776 %

III. br. Wirdzek Amerika Sl.: 874 body, 97.— %
Slovenská jednota Sokol.

V nižším oddělu závodilo 212 družstev.

I. Vinohrady . . . 5354 body, t. j. 96.468 proc.

II. Báňská Bystrica . 5268 bodů, t. j. 94.918 proc.

III. Bráník . . . . 5245 bodů, t. j. 94.504 proc.

Jednotlivců 1677. I. br. Švec Plzeň-Doubravka 891 bod., 99. %

II. br. Malovaný Praha-Vokovice 889 b., 98.77 %

III. br. Grác Olomouc . . . 887 b., 98.553%

Starší bratři.

Ve vyšším oddělu závodilo 68 závodníků.

I. br. Jan Stajf Rokycany : 491 bodů, 98.2 proc.

II. br. Alois Krsička Brno IV. : 489 bodů, 97.8 proc.

III. br. Fr. Hodaň Židenice : 486 bodů, 97.2 proc.

V nižším oddělu závodilo 17 družstev, t. j. 161 závodník.

I. br. Hošák Vinohrady 497 bodů, 99.4 proc.

II. br. Skála Brno I. 493 bodů, 98.6 proc.

III. br. Zeman Brno I. 492 body, 98.4 proc.

D o r o s t e n c i.

Jen v jednom oddílu závodilo 79 družstev.

I. Brno I. 2883 bodů, 91.523 proc.

II. Vinohrady 2881 bodů, 91.46 proc.

III. Prostějov I. 2870 bodů, 91.111 proc.

Jednotlivců 506.

I. Dneboský Boja Bubeneč 588 bodů, 98. proc.

II. Černý Smíchov I. 587 bodů, 97.832 proc.

III. Matula Brno I. 585 bodů 97.499 proc.

V závodu prostém u mužů a to v desítibojí, závodilo 26 závod.

I. br. Krátký Plzeň I. 6275 bodů

II br. Zikmund Břeclav 6039.745 bodů

III. br. Rainoch Brno I. 5584.255 bodů

V šestibojí závodilo 16 družstev.

I. Župa Druhá v Brně. 10 311.68 bodů

II. rno I. 9 998.175 bodů

III. Znojmo 9 816 215 bodů.

Jednotlivců 74.

I. br. Pich Královo Pole 3833. bodů

II. br. Novák Hodkovičky 3683.255 bodů

III. br. Ehrmann Husovice 3677.91 bodů.

D o r o s t e n c i — v pětibojí prostém závodilo 77 závodníků.

I. Valoušek Brno I. 808 bodů, t. j. 89.777 proc.

II. Roztočil Brno I. 754 bodů, t. j. 83.777 proc.

III. Buček Král. Pole 699 bodů, t. j. 77.666 proc.

Jak se naše župa zúčastnila závodů a jak se jednotlivci umístili.

Dorostenců závodilo 5 v šestibojí v tomto pořadí:

Jméno závod.	Jednota	Body	Proc.	Pořadí
Frant. Strčálek	Napajedla	485	80.83	74.
Josef Ryba	Bzenec	437	72.83	113.
Marcel Horák	Uh. Hradiště	415	69.16	135.
Drahomír Svozil	Uh. Hradiště	376	62.66	163
Mir. Vlachovský	Uh. Hradiště	355	59.16	180.

M u ž i - v oddílu vyšším závodil jen jeden bratr, ten však během závodu odstoupil a tedy závod nedokončil.

Ve středním oddílu závodila 3 družstva.

Jméno	Počet bodů	Procent	pořadí
Uh. Hradiště	4234	76.288	36.
Župní družstvo	3908	70.414	57.
Napajedla	3800	68.468	61.

Jednotlivců 21.

Jar. Tomáštk	Malenovice	751	83.44	86.
Ludvík Glíž	Napajedla	750	83.33	87.
Frant. Růčka	Kunovice	744	82.66	93.
Vladimír Jurča	Uh. Hradiště	773	81.88	99.
Ant. Jurečka	Napajedla	706	78.14	127.
Cyril Svoboda	Uh. Hradiště	702	78.—	129.

Oldřich Klofáč	Strážnice	688	76.44	141.
Jaroslav Prášil	Uh. Hradiště	678	75.33	148.
Frant. Bláha	Uh. Hradiště	664	73.77	161.
Ant. Pachel	Uh. Hradiště	661	73.44	164.
Frant. Hladík	Malenovice	655	72.77	169.
Arnošt Kahlig	Uh. Hradiště	654	72.66	170.
Frant. Mikeš	Napajedla	624	69.33	195.
Jan Stacke	Kyjov	590	65.55	220.
Bedřich Römer	Koryčany	571	63.44	232.
Svatopluk Solecký	Napajedla	571	63.44	232.
Lad. Martínek	Napajedla	535	59.44	255.
Eda Černý	Veselí	515	57.22	270.
Frant. Pavlík	Veselí	504	56.—	276.
Josef Mrlík	Napajedla	481	53.44	291.
Frant. Fridrich	Kyjov	423	47.—	314.

V nižším oddílu závodila 3 družstva.

Župní družstvo I.	4724	85.11	73.
Uh. Hradiště	4468	80.50	124.
Župní družstvo II.	4406	79.39	132.

Jednotlivců 28.

Oldřich Kučera	Bzenec	826	91.77	58.
Ant. Pšenčík	Uh. Hradiště	799	88.77	85.
Frant. Divoký	Napajedla	795	88.33	89.
Jos. Gongela	Veselí	793	88.11	91.
Jar. Svoboda	Uh. Hradiště	785	87.22	99.
Jar. Lichevník	Koryčany	783	87.—	101.
Frant. Ohera	Uh. Ostroh	778	86.44	106.
Miroslav Pávek	Uh. Ostroh	778	86.44	106.
Karel Vystavěl	Napajedla	775	86.11	109.
Lad. Doležal	Koryčany	771	85.66	113.
Bartoloměj Pavlík	Napajedla	765	85.—	119.
Karel Dušek	Uh. Hradiště	762	84.66	122.
Jan Cundrla	Strážnice	756	84.—	128.
Frant. Kovářik	Luhačovice	754	83.77	130.
Jindřich Šišpera	Uh. Hradiště	719	79.88	165.
Lad. Třicátný	Kyjov	700	77.77	184.
Jan Bláha	Uh. Hradiště	698	77.55	186.
Jindřich Rulička	Uh. Brod	683	75.88	201.
Alois Huška	Koryčany	670	74.44	214.
Eduard Mach	Strážnice	659	73.22	224.
Ferd. Pavlica	Napajedla	637	70.77	246.
Jan Bravený	Kyjov	625	69.44	258.
Emil Holub	Luhačovice	600	66.66	282.
Karel Hlavizna	Uh. Hradiště	559	62.11	320.
Frant. Berka	Koryčany	495	55.—	364.
Alois Chupík	Strážnice	488	54.22	365.
Stanislav Tesák	Koryčany	470	52.22	377.

Ludvík Táborský Uh. Hradiště 361 40.11 408.
 V šestiboji prostém závodilo 1 družstvo mužů a je v pořadí 11.

Jednotlivci 3.

Zapletal	Uh. Hradiště	3065.87 bodů	pořadí 17.
Kahlig	Uh. Hradiště	3043.20 bodů	pořadí 20.
Soukup	Veselí nad Mor.	1770 75 bodů	pořadí 68.

Závody byly jistě dobrou školou všem účastníkům a přát bych si, aby byly vzpruhou i pobídkou k usilovnějšímu snažení o všestranný výcvik, aby pak závody příští zaznamenaly pokrok u všech našich příslušníků, jimž zajistí si i čestné umístění.

Nazdar!

Jaroslav Staša,
 náčelník župy.

Výsledky sletových závodů žen a dorostenek naší župy v Praze.

Dorostenky.

Vyšší oddíl. Závodilo družstvo sokolské župy Komenského z Uh. Hradiště a 2 jednotlivkyně z Napajedel s 15 družstvy jinými a umístilo se na 6. místě počtem 2,707 bodů, t. j. 85.9 procent.

Pořadí: Ze 186 závodících umístila se

11.	Božena Oborná, Uh. Hradiště,	463 bodů, 92.6 proc.
20.	Marie Zapletalová, Uh. Hradiště,	451 bodů, 90.2 proc.
28.	Marie Bayerová, Uh. Hradiště,	442 bodů, 88.4 proc.
41.	Vlasta Strakošová, Napajedla,	427 bodů, 85.8 proc.
44.	Josefa Lagová, Uh. Hradiště,	421 bodů, 84.2 proc.
50.	Vlasta Kašpaříková, Napajedla,	414 bodů, 82.8 proc.
54.	Vlasta Kočíšová, Uh. Hradiště,	404 bodů, 80.8 proc.
62.	Marie Doležalová, Uh. Hradiště,	395 bodů, 79 proc.
112.	Františka Kropáčková, Uh. Hradiště,	306 bodů, 61.2 proc.
116.	Emilie Sedláčková, Uh. Hradiště,	283 bodů, 56.6 proc.

Nižší oddíl:

ze 397 závodících umístila se

30.	Anna Žofková, Napajedla,	462 bodů, 92.4 proc.
35.	Aloisie Semelová, Luhačovice,	457 bodů, 91.4 proc.
57.	B. Mallčková, Slavičín—Mladotice,	435 bodů, 87 proc.

Ženy.

Střední oddíl. Závodilo celkem 177 žen.

Pořadí:

33.	Antonie Bravená, Kyjov,	515 bodů, 85.83 proc.
38.	Lídmila Zapletalová, Uh. Hradiště,	508 bodů, 84.66 proc.
60.	Josefa Janoušková, Uh. Hradiště,	468 bodů, 78 proc.
86.	Vlasta Fridrichová, Uh. Hradiště,	402 bodů, 67 proc.

Nižší oddíl. Závodila 2 družstva sokolské župy Komenského. Ze 62 družstev umístilo se jako 33. družstvo sokolské župy Ko-

menského počtem 2.940 bodů, t. j. 78.40 proc. a 45. druhé družstvo župní počtem 2.740 bodů, t. j. 73.06 proc.

Pořadí jednotlivkyň, celkem ze 622 závodících:

7. Lidmila Hamplová, Kyjov,	584 bodů, 97.33 proc.
18. Marie Dolinská, Bojkovice,	569 bodů, 94.83 proc.
29. Marie Jüftnerová, Uh. Brod,	557 bodů, 92.83 proc.
36. Julie Kýblová, Napajedla,	549 bodů, 91.50 proc.
69. Marie Strážnická, Bzenec,	513 bodů, 85.50 proc.
146. Frant. Přihonská, Veselí,	430 bodů, 71.66 proc.
154. Lidmila Klučková, Bzenec,	422 bodů, 70.33 proc.
181. Anděla Štěpánková, Slavičín,	393 bodů, 65.50 proc.
201. Lidmila Dočkalová, Slavičín,	366 bodů, 61.— proc.
207. Hedvika Straková, Uh. Ostroh,	359 bodů, 59.83 proc.
213. Světla Dvorská, Strážnice,	353 bodů, 58.83 proc.
224. Božena Barboříková, Bojkovice,	340 bodů, 56.66 proc.
244. Boh. Mariánková, Strážnice,	290 bodů, 48.33 proc.

Jednotlivkyň i družstva, která dosáhla 85 proc. a více dosažitelných bodů, dostanou plakety a osvědčení, která dosáhla 75 proc. a více bodů, osvědčení.

K dosaženým výsledkům závodnicím upřímně blahopřeji a novým závodům ještě s lepšími výsledky volám zdar! M. H.

Okrsková škola cvičitelská II. okrsku sokolské župy Komenského.

Bratře náčelníku — sestro náčelnice!

Z příkazu župního předsednictva a podle usnesení technického předsednictva ze 16. října 1932 bude se konati ve dnech 13., 20. a 27. listopadu 1932 v sokolovně ve Veselí n/Mor.

okrsková škola cvičitelská

pro muže i ženy, jež jest povinná pro všechny jednoty a pobočky, sdružené v II. okrsku sokolské župy Komenského.

Začátek jest vždy přesně o 8 hodině ráno a konec o 6. hodině večer s jednohodinovou polední přestávkou.

Jelikož na počátku a na konci vyučovacích dnů bude se zapisovati návštěva, jest nutné, aby všichni účastníci školy dostavili se ráno přesně a neodcházeli před ukončením, neboť jinak by nebyla jejich návštěva zapsána a počítána a důsledek toho by se objevil na vysvědčení, která z této školy budou vydávána.

Účastníci školy, vezměte s sebou cvičební úbor, tužku a papír.

Do župní školy cvičitelské, která bude v lednu 1933, nebude přijat ten, kdo neprošel okrskovou školou cvičitelskou s náležitým prospěchem a pravidelnou návštěvou.

Bratře náčelníku — sestro náčelnice, postarejte se o to, aby Vaše jednoty nebo pobočky byla co nejpočetněji zastoupena!

Ve Strážnici 22. října 1932.

Za II. okrsek Sokolské župy Komenského
 Marie Ostrezi, Oldřich Sudek,
 t. č. náčelnice. t. č. zapisovatel.

Josef Skácel,
 t. č. náčelník.

Vzdělávací hlídka.

Pozvání

na VI. řádnou župní školu vzdělávací sok. župy Komenského, která se bude konati 27. listopadu 1932 pro 1. a 2. okrsek ve Bzenci a pro 3. a 4. okrsek v Uh. Hradišti v sokolovnách.
 Pořad školy:

1. Zahájení.
2. Práce vzdělavatele v jednotě { Bzenec: br. V. Zaoral,
Uh. Hradiště: br. F. Cejnar.
3. Naši sok. velikáni. Dr. A. Hřebík, člen vzděl. předs. ČOS.
4. Sokol a veřejnost { Bzenec: br. V. Zaoral,
Uh. Hradiště: br. J. Zatloukal.

Začátek školy o 8. hod. ranní.

Školu jsou povinny obeslati všechny jednoty a pobočky naší župy svými vzdělavateli, jejich zástupci nebo členy vzdělávacího sboru. Jednotám a pobočkám, které školy neobešlou, bude připsána k tíži pokuta. Škola jest pořádána hlavně pro nové vzdělavatele nebo ty, kteří se chtějí věnovati práci vzdělávací v jednotách a pobočkách. Proto ať není ani jedné jednoty nebo pobočky, které by školy neobešlaly!

J. Horák,
 starosta ž.

A. Cablík,
 jednatel ž.

Fr. Milička,
 vzdělavatel ž.

Vzdělávatelům jednot a poboček.

Sestry a bratři! VI. řádnou školu vzdělávací rozhodlo se uspořádati župní vzdělávací předsednictvo na dvou místech vždy pro dva okrsky proto, aby výhodnějším viakovým spojením a kratší vzdáleností získalo se to, aby za nedělní dopoledne mohla býti absolvována a aby tak bylo umožněno všem jednotám a pobočkám, i vzdálenějším školu obeslati. Proto očekáváme, že svou povinnost tentokrát vykonají opravdu všechny jednoty a pobočky, zvláště když podařilo se nám získati na přednášku člena předsednictva vzdělávacího ČOS., br. Dr. Ant. Hřebíka, který se vám jistě svou přednáškou o sok. velikánech («svatých») zavděčí a zalíbí.

Také župní divadelní kurs at jest každou jednotou a pobočkou obeslán aspoň jedním vaším divadelníkem. Očekáváme však, že vzhledem k praktičnosti kursu a zvláště že docentem na něm jest osobnost tak vysokých kvalit, jako je býv. režisér Národního divadla v Brně, p. O. Čermák, využijete této vzácné příležitosti a obešlete kurs dvěma i více svými divadelníky. Že

takových kursů u nás je potřeba, netřeba snad dokazovati. Volali jsme po tomto kursu již po několik let, proto využijte ho nyní na povznesení úrovně našich sok. divadel!

Po oslavách Tyršových, po tolika krásných slovech přikroče k činům! Podzimní a zimní období zatlačuje nás zase do učlocvičen a tu vzdělavatel za dlouhých večerů má rozsáhlé pole působnosti v té drobné, každodenní práci. Ta hodinka práce v tělocvičně, na jevišti, v knihovně či kde jinde, je toho třeba, každý den věnovaná s láskou a oddaností krásné ideji Tyršově — členstvu, dorostu nebo žactvu vás nijak nezatíží a ponese dobrý užitek. Právě toto období jest nejvhodnější k příležitostným, stručným prosllovům, rozhovorům, besídkám, dýchánkům, večírkům, krátce ku vzdělávací činnosti. Využijte ho plně! Je často jen na vás, abyste členstvu tělocvičnu či celou sokolovnu učinili střediskem rušného příjemného života sokolského a aby vaši členové necítili potřeby hledati pobavení, často pochybného, jinde.

Okrskovi vzdělavatelé vykonají u vás přehlídky vašich knihoven. Připravte je tak, aby okrskový vzdělavatel bez dlouhého čekání, shánění a zdržování mohl nabýti obrazu o vaší knihovně a mohl si do výkazu poznačiti data mu potřebná.

Kde jste ještě neměli přednášky se světelnými obrazy o Dr. Miroslavu Tyršovi, hlase se o ni u mne! Využijte ještě letos této příležitosti, ukažte obrázky svému členstvu! Půjčujeme při nich též veselohru ze sok. života: »Není koza jako koza«, která přednášku pěkně zpestří. Nazdar! Fr. Milička, ž. vzdělavatel.

Divadelní hlídka.

Úkol vzdělavatele v dramatických odborech

Tak zvané krisové doby se vyznačují nadějí v moc výchovy. Je to přirozený obrat veřejného mínění, když všechny naděje a pokusy zklamou, končí na písku. Neboť i ty věci a myšlenky nejkrásnější a nejdokonalejší narazí na nevychovanost obecenstva, proto musíme vždy — výchovou usilovati o nápravu věcí. Býti vzdělavatelem znamená věřiti, že výchova usilovná je hlavní pomocí proti všem nesnázím. Věřiti v člověka a jeho vychovatelnost, býti přesvědčen, že se člověk může obroditi za dobu kratší, než jak dlouho byl ubíjen. Věřiti v moc činu, práce, ducha, v idealismus a pokrok. Vyznávatí náboženství lásky a osvěty, býti sociálním činným pracovníkem. Výchova dospělých divadelni, o níž nám jde v dramatických odborech, musí usilovati o sebevýchovu, rozhodnost, povahu, vnitřní kázeň a soulad duševní.

Je nesporné, že krize zasáhla naši výchovu, naši vzdělavelskou činnost. Hledáme-li příčiny, nacházíme ji hlavně v postupu naší práce. Je tolik otázek, s kterými bychom chtěli dospělé seznámiti — nesmíme však zapomínati, že duchovní a mravní růst děje se zvolna. Nezahrnovati obecenstvo, které po řadu let je

zvyklé jen na frašky a šlágry, Ibsenovými tragediemi, tendenčními sokolskými dramaty. Takovým postupem bychom obecnstva nepřivábili, spíše odradili. Ale přes to myslíme, že výběr pořadu divadelní činnosti má se řídit ideovými a uměleckými směrnicemi. Jinak stáváme se vykořisťovateli a ničíme tu starou nezištnou tradici spolku. Činnost výnosná nemusí být vždy činností záslužnou a úspěch finanční nemusí být úspěchem kulturním. Je jisté třeba zábavných veseloher pro velmi široké kruhy obecnstva a je přirozeno, že uvádění takových her se řídí poptávkou. Ale vzdělavatel, který by se vzdal veškerého podnětu, který by se jen důsledně podroboval zákonu poptávky a tak zvaným zálibám obecnstva, který by nezakusil ctižádostivosti, aby také vychovával obecnstvo nebo sloužil těm, kteří mají vyšší a jemnější potřeby, třeba byli mnohem méně početní, není vychovatelem v pravém a starém slova smyslu — ale jen příživníkem.

Každý dobrý vzdělavatel má ctižádostivost uplatnit osobní kulturní zájmy, aby pomáhal živé práci živých lidí, pracovatí hlavně pro zítřek a účastnit se nebezpečí nepochopení s raději, že všechny překážky překoná. Raději chce jít tam, kde je největší čest, než tam, kde je největší zisk. Ovšem nikdo z nás nepohrdá ziskem, ale chceme raději mít spolek čestný než bohatý.

Gottwald.

Co hrát na ochotnické scéně? Aby obecnstvo a všichni ochotníci byli spokojeni i aby mravní a finanční úspěch představení byl zajištěn? Kdo z režisérů našich dramatických odborů nepřál by si být ušetřen této starosti a zodpovědnosti? Výbornou pomůckou a pravou rukou režisérovou v tomto směru je věstník »Literatura« č. 68.-70., obsahující vedle řady článků pro divadelní praxi výběr divadelních her pro ochotníky. U většiny her setkáváme se tu se zajímavou novinkou. Je k nim připojen děj, klasifikace provedení a charakteristika úloh. Tím je každému režiséru dána možnost zvolit takovou hru, která dosáhne na jeho jevišti všestranného úspěchu. Věstník »Literatura« č. 68.-70. vydalo právě nakladatelství A. Neuberta v Praze Hybernská 12 a zašle jej zájemcům na požádání bezplatně.

Herrmannův Kondelík a Vejvara zpracovaný pro jeviště vyšel už tiskem. Naše ochotnické spolky a sokolské jednoty uvítají jistě s radostí zprávu, že v pražském Rokoku během půl roku denně hrávána veselá hra »Kondelík a Vejvara«, kterou podle stejnojmenného dvojdílného románu Ignáta Herrmanna zdramatisovala do šesti obrazů Růžena Pohorská, vyšla právě tiskem. Vydalo ji Zemědělské knihkupectví A. Neubert (Kč 12). Ve hře jest zobrazen svět malého pražského měšťánka ze sklonku minulého století, je tu zachována jeho životní filosofie, netalšovaný humor malostranských hospůdek, idyličnost tanečních hodin, v rodinných i spolkových výletů, benátských nocí na Vltavě a pod. Zdramatisovaný »Kondelík a Vejvara« měl na jevišti neobyčejný úspěch a docílil během půl roku 106

repris. Ukázalo se, že právě dnešní doba je jako stvořená pro takové divadelní hry, které by uklidňovaly a nevtrávé pobavily.

Sociální hlídka.

Bratrská péče.

Těžké poměry hospodářské ukládají i členům bratrstva sokolského zvýšené povinnosti. Zvláště nezaměstnanost počíná těžce doléhati i na rodiny sokolské. Je proto nezbytné třeba, aby naše jednoty a pobočky podle svých sil, svých prostředků a podle místních poměrů snažily se zmenšovati důsledky nezaměstnanosti a s ní přicházejícího nedostatku a tísně. Dnešní doba nutně toho vyžaduje, aby bylo projevono to právě a účinné bratrství sokolské, jak hlásali je naši zakladatelé Tyrš a Fügner. V naší župě upravili jsme již organizačně tuto bratrskou péči a je nyní třeba, aby sociální odbory větších jednot a sociální důvěrníci menších jednot a poboček chopili se účinné práce na pomoc bratřím a sestřím, dnešními hospodářskými poměry postiženým.

Předně starejte se jednoty a buďtež si toho vědomi všichni členové jejich, aby dostalo se zaměstnání sokolským příslušníkům zejména těm, kteří jsou živiteli rodiny! Ve »Věstníku sokolském« budou nyní pravidelně uveřejňovány výkazy kvalifikovaných, nezaměstnaných dělníků a úředníků, proto, bratři zaměstnavatelé, všimněte si těchto výkazů! Také v našem župním věstníku budeme uveřejňovati seznamy členů hledajících zaměstnání a členů nabízejících zaměstnání. Sociální odbory a zpravodajové, vyhledávejte z vlastního popudu ve svých jednotách takové členy a oznamujte je župnímu sociálnímu důvěrníku nebo župnímu tajemníku, aby seznamy mohly býti zařaděny do věstníku naší župy a do »Věstníku sokolského«.

V jednotách proveďte v těchto měsících dobrovolné sbírky podle hesla »zaměstnání nezaměstnaným«. Výtěžek budiž určen k podpoře sokolských rodin, kde živitel jest bez práce! V každé jednotě a pobočce utvořte zvláštní fond bratrské péče, ze kterého by pak podpory byly udíleny! Podpory tyto buďtež však dávány zase na prvním místě ve způsobu práce! Potřební členové mohou býti zaměstnání při různých opravách a pomocných pracích v sokolovně, na cvičišti, při úpravě cest, chodníků, zahrádek, úpravě jeviště, v šatnách, na kluzištích a pod. Dále poskytnete podpory členům nemocným nebo podpořte potřebné sokolské rodiny aspoň tím způsobem, že jejich dětem, které cvičí v žactvu nebo dorostu, poskytnete šaty, prádlo nebo obuv.

Československá obec sokolská rozvíjí v této době rozsáhlou činnost na poli bratrské péče. Proto věnovala z výtěžku všesokolského sletu 1 milion Kč pro tuto bratrskou péči a zavádí ve »Věstníku sokolském« prostřednictvím žup zaopatřování práce

nezaměstnaným. Obec sokolská však bude zasahovati jen tam, kde vlastní prostředky žup a jednot stačiti nebudou. Nečekejte proto na podporu odjinud, nýbrž jednoty a pobočky hleďte si pomoci samy z vlastních prostředků! Pokud zvláštní prostředky členské nepostačují, věnujte tondu bratrské péče výtěžek divadelního nebo kinového představení, nebo výtěžek jiného podniku sokolského! Dále také přednáškami, proslovy i příkladem snažte se zdůrazňovati nutnost sociální péče i podpory sokolské a veřejné vůbec.

Dětský den. Doporučujeme jednotám k hojně podpoře mravní i peněžní XXII. dětský den v zemi moravskoslezské, který se koná od 1. října do 8. listopadu. Zejména ať jednoty přispějí podle možnosti ze spolkové pokladny, nebo uspořádají sbírky, nebo věnují výtěžek některého podniku. Rovněž proslovy a přednáškami ať budí smysl pro sociální péči o mládež a ať úzce v tom směru pracují s okresními péčemi o mládež! Mravně a tělesně zdravá mládež je bezpečnou zárukou naší budoucnosti, proto ať sokolstvo podepře v každém směru dobré snahy a úsilí zemské a okresních péčí o mládež!

Dr. Broček, žup. soc. důvěrník.

Loutkářská hlídka.

Sokolská župa Hanácká a Komenského pořádají v neděli 13. listopadu 1932 v Hulíně celodenní **loutkářskou školu**. Hlavní zprávy laskavě převzali čeští loutkářští pracovníci z Prahy a Liberce.

Pořad:

1. Mr. Lambert Štěpka: Zahájení školy.
2. Ing. Frant. Čech: Kašpárek vzdělavatelem.
3. Akad. malíř Ota Bubeniček (předseda loutkářského odboru ČOS a vedoucí člen „Umělecké výchovy“ v Praze-Vinohradech): O recitaci.
4. Akad. malíř Vít Skála (autor velkých dekorací vydaných Masarykovým Lidovýchovným ústavem): O dekoraci, scéně a režii.
5. Ing. E. Pospíšil (vedoucí člen loutkového divadla v Liberci): O osvětlení a konstrukci jeviště.
6. H. Durych (vedoucí člen loutkového divadla v Liberci): O repertoiru pro dospělé.
7. Prohlídka přenosného jeviště místního loutkářského odboru, vystavených loutek, rekvizit a ukázka hry.
8. V. Chadím: Vlastní tvorba zvířátek pro loutk. scény.
9. Volná rozprava s dotazy.

Kurs, na který je vstup volný, pořádá se v sokolovně v Hulíně a začíná v 9 hod. ráno.

Využijte této příležitosti a přijďte si poslechnout naše přední loutkáře! Přijďte i z jednot, kde dosud loutkové divadlo se nepřestuje! Jednoty, které mají divadlo loutkové, vyšlete své pracovníky! Získáte mnoho ze zkušeností zpravodajů. Papír a tužku na poznámky vezměte s sebou.

Cyril Řezníček, žup. loutk. důvěrník.

Hlídka lyžařů.

Lyžaři, připravte se!

Léto se chýlí ke konci — pje stará písnička — a krásné teplé počasí, které učinilo i září a část října pokračováním léta (my jsme se po celé září koupávali), již se chýlí ke konci a pro nás prkynkaře nastala doba příprav pro zimu. Nečekejte, bratři a sestry, až napadne první sníh, pak by vám již asi nezbylo času na přípravu pro jiná běžná zaměstnání; myslete již zvolna na možnost brzkého připnutí lyží, připravujte se, a pak nebude spěchu a zlosti nad mnohou opomenutou věcí!

Jak se máte připravit? Především dejte si do pořádku lyže! Prohlédněte škody, které minulá zima na nich zanechala, a snažte se je buď opravit nebo vylepšit! Očistěte lyže od vosku (případně ložského bláta) a napusťte jízdni plochu, aby nesała do sebe vodu! Nátěru užívá se rozdílného. Někteří doporučují lněný olej s petrolejem — jiní smrkový dehet. Obé vtírá se ve stavu vařícím. Povrch lyží bývá poškrabán, i to snažte se opravit. Jak, poví vám každý stolář. Vypněte špalíčkem lyže, aby měly správné prohnutí pod vázáním, vypněte špičky, které se rády napřimují! Prohlédněte vázání, zvláště šroubky, přezky, svorky! Řemení napusťte lněným olejem, aby bylo vláčné! Aby se řemínky nekroutily, napínají je někteří také na zvláštní prkénko.

Prohlédněte také včas svůj lyžařský úbor, opravte, čeho třeba, dokupte, pokud čas a volno k tomu, co nového si chcete pořídit! Chceš-li si poříditi nový úbor, starej se o to již nyní, pokud krejčí mají volněji — před vánoci mívají mnoho práce — nyní ti budou vděční, že jim dáš zaměstnání!

Příprava lyžařů záleží také v tom, že vedoucí svolá všechny prkynkaře na schůzku, na které vzpomene ložské činnosti, výletů atd., pojedná o programu příští zimy, zavčas vyběře po 5 Kč na pojištění, aby všichni členové již od prvního kroku byli pojištěni. Promluvte také o možnosti propagace, abyste získali nové, zejména mladé členstvo, o možnosti získání prkyněk pro chudší příslušníky jednoty atd! Dbejte, ať máte řádně ustavený odbor lyžařský, ale ať činnost jeho nevybočuje z mezí řádů jednoty!

Pěkné neděle nebo svátky v příštích měsících poskytnou vám možnosti, aby lyžařský odbor vykonal pohodový výlet do okolí a obhlédl místo, kde chceme lyžovat, hledal pěkné a zajímavé cesty, sjezdy, výstupy atd. Zima přetvoří nám úplně ráz

krajiny, je dobře, když si ji nyní pozorně prohlédneme, pak se budeme moci správně obeznámiti s ní.

Naše sokolská župa uspořádá letos opět lyžařský kurs, jak stanoveno ve schůzi žup. techn. předsednictva 9. října 1932. Podepsaný navrhl, aby se kurs konal opět v Bojkovicích v době vánočních prázdnin. Bude asi třídní. Má být přípravou pro kurs ČOS, který bude v lednu pod Pradědem. Pojednejte o tom, koho do kursu vyšlete, snažte se ve vyslaném získati dobrého cvičitele — lyžaře! Jsem přesvědčen, že se nám kurs letos lépe vydaří. Bratři bojkovští slibují ubytovatí všechny účastníky v sokolských rodinách. Loňská jejich péče o pohodlí všech byla vzorná. Těšíme se, že i letos tomu tak bude. Snad do té doby postaví i boudu na vršku, kde jsme vloni lyžovali. Příslušný pozemek snad již zakoupili.

Bratr župní náčelník vás o kursu a jeho době včas uvědomí. Letos má být dlouhá a trvalá zima. Připravte se tedy na ni včas!
Nazdar! Fr. Zítko.

Zprávy ze župního předsednictva.

I.

Tíseň v rodinách nezaměstnaných bratří a sester stupňuje se novými starostmi před blížící se zimou a volá po soucitu a pomoci. Působme na zaměstnavatele, aby našich spolehlivých členů z práce nepropouštěli, doplňujeme ve všech jednotách seznamy nezaměstnaných členů, vyhledáváme pro ně uprázdněná místa a působme tak ke zmírnění nezaviněné bídy! Další práci pro nezaměstnané v jednotách zařídíme podle místních poměrů a oběžníku župního sociálního odboru!

ČOS věnovala z výtěžku IX. sletu pro základ bratrské péče 1 milion Kč, náš župní sociální základ je nepatrný; župní předsednictvo učiní však vše, co bude moci.

„Věstník sokolský“ i náš župní věstník zavádějí bezplatnou hlídku pro nezaměstnané příslušníky Sokola i pro zaměstnavatele, kteří hledají mezi bratřimi pracovníky.

II.

Posledním našim podnikem v rámci Tyršových oslav byl župní výlet do Slavičína. Povinné oslavy v jednotách byly uspořádány až na malé výjimky všude. Náhlý sraz župní ve smyslu Tyršovy brannosti v den jeho narození dne 17. září 1932 nebyl proveden podle pokynů župy jen ve 4 jednotách, tyto však učinily povinnosti zadost dodatečně. Podle listin přítomných, které přinesli župní dozorcí, zúčastnilo se náhlého srazu celkem 5.451 sokolských duší; výsledek to jistě potěšující. Pamětní ohně Tyršovy zažhlo podle dosud došlých hlášení 28 jednot.

Jednoty Malenovice a Polešovice otevřely v jubilejním roce pamětní sokolovny, jednota Kyjov zbudovala pomník Dra Miro-

slava Tyrše, jednoty Uh. Hradiště a Uh. Brod ozdoby své sokolovny pamětní deskou.

III.

V pěvecké soutěži IX. sletu umístil se pěvecký kroužek Sokola v Uh. Brodě na 4. místě mezi sedmi závodními sbory. K tomuto čestnému úspěchu blahopřejeme.

IV.

Dětský den české zemské péče o mládež v zemi Moravsko-slezské pořádá se letos opět za součinnosti všech úřadů. Vztah sokolstva k tomuto podniku je co nejužší, neboť jde o zabezpečení života českého dítěte. Podnik tento zasluhuje v dnešní tísnivé době tím větší pozornosti. Upozorňujeme na něj a doporučujeme jej mravní i hmotné podpoře svých členů.

V.

Ve smyslu usnesení župního předsednictva ze 16. října 1932 bude administrace župního věstníku posílati a účtovatí těm jednotám, které podle rozhodnutí letošní valné župní schůze dosud nepřihlásili příslušného počtu odběru župního věstníku, zaokrouhleně po 1 výtisku na dvě třetiny všeho členstva jejich jednoty nebo pobočky.

VI.

Nedoplatky jednot a poboček župě jsou dnes 45.033 Kč. Žádáme proto br. činovníky a zvláště pokladníky, aby se nad tímto stavem zamyslili a vykonali co nejdříve svou povinnost. Platte třeba po částkách, ale neodkládejte vše až na poslední chvíli! Některé jednoty dluží ještě sletovou daň a jiné dokonce za sletové odznaky. Uvažte, že obojí muselo býti župou zapláceno!

VII.

Národohospodářská propagace ČSR. (Brno, Kounicova 29) zamýšlí vydávati monografii okresu uh. hradištského, ve které zhodnoceny budou nejen hospodářské, ale i kulturní, tělovýchovné, sociální a jiné snahy našeho kraje. Podnik zasluhuje pozornosti i sokolstva. Nazdar! Alois Cablík, žup. jednatel

Naše rovy.

Ze Strážnice. Dne 23. září 1932 zemřel náhle v uh.-hradištské nemocnici bratr Frant. Švábík, soudní úředník ve Strážnici. Jednota želi dobrého bratra, ostatní řádného občana. Nenadálý odchod je tím bolestnější, že bratr Švábík byl teprve asi tři měsíce ženat. Zachováme mu vděčnou vzpomínku. . . . a.

Ze Bzové. První, koho jsme z naší sokolovny vyprovázeli na hřbitov, byl br. Fr. Stolařík. U domu zazpívali bratři národní píseň „Zahučaly hory“. V sokolovně vykonal smuteční obřady bratr O. Malý, farář církve čsl. Bratr starosta rozloučil se pak

tímto proslovem: „Loučíme se dnes s bratrem, který byl dobrým, střízlivým občanem, který byl obětavým bratrem v Sokole i ve sboru hasičském, který vždy a všude pomáhal zdravé myšlence k rozvoji a vítězství. Příkladal pomocnou ruku všude, kde toho bylo třeba a při tom každou i nejtěžší práci oslazoval a okořeňoval jadrným, samorostlým vtípem. Jeho heslem bylo: Ještě není čas odpočívat, ještě není, leda v oddech jen může zbývat okamžení. A pak zase výš, a pak zase dál, a pak zase v boj a v stráž. Jeho herecké schopnosti nás na jevišti častokráte pobavily, častokráte rozesmály. Předvedl nám bezpočtukráte na jevišti dobré i špatné vlastnosti a zvyky lidské, abychom si ty dobré zvyky osvojili, špatných se varovali. Nejednou nám v tomto oboru bude chybět. Milý Frantiku! Pro tyto Tvé hezké vlastnosti měli jsme Tě všichni rádi, pro tyto Tvé vlastnosti teskně se s Tebou loučíme — a je nás hezká hromádka. A smutno je nám při pomyšlení, že Tě již mezi sebou neužijeme. — Nelitostný osud nečekaně zasáhl ho v nejlepších letech, v nejmужnější síle a v plné práci, podlehnul zranění. Písně, jež mu bratři zapěli, ať letí za ním do vesmíru, s nímž duše jeho splýnula. Pokoj popelu jeho!“ — Cestou u jeho poli zapěli mu bratři „Rodné brázdy“. — Doprovodu zúčastnili se bratři z Komné a Bojkovic. Na hřbitově v Bojkovicích zazpívali zpěváci církve čsl. dojemnou píseň na rozloučenou. Průvod byl veliký a pěkně uspořádán. Všem, kteří se ho zúčastnili, srdečně děkujeme! —a.

Zprávy z okrsků.

I. okrsek.

Závodů I. okrsku v odbíjené. První okrsek naší župy uspořádal v neděli 25. září ráno na hřišti Sokola Koryčany závod o prvenství okrsku v odbíjené. Zúčastnila se družstva z jednot: Koryčany, Kyjov, Nemočice a Milotice. Hrál se každý s každým na tři hry. Umístění: 1. Kyjov [3 vítězství. Porazil Milotice 2:0 (15:3, 15:2), Koryčany 2:0 (15:9, 15:5), Nemočice (15:4, 15:3)]. 2. Milotice [2 vítězství, 1 prohra. Porazily Nemočice 2:0 (15:6, 15:9), Koryčany 2:0 (17:15, 15:9)]. 3. Koryčany [1 vítězství, 2 prohry. Porazily Nemočice 2:0 (15:8, 15:5)] 4. Nemočice (bez vítězství). První tři družstva dostala osvědčení o umístění v závodech. Hru dosti pěkně úrovně ukázal Kyjov. Má dobré jednotlivce, i celek je slušně sehrán. Nejlepší zápas byl Koryčany - Milotice. Utíkala se dvě rovnocenná družstva a hlavně první hra byla hodně zajímavá. Obecenstva celkem málo. Nyní něco o všem možném. Předně je nutno a musí se přistě dodržovat, aby každé družstvo bylo stejně krojované. Jediné Milotice měly jednotný úbor, ostatní byly v krátkých kalhotách v každém družstvu trojích barev. Esteticky to rozhodně nevypadalo. Pořádající jednoty přistě musí se postarat o větší účast obecenstva, o někoho, kdo by řídil celý závod, a o řádně upravené pomezí čáry na hřišti, aby nebylo zbytečného nedorozumění. Také o dobré soudce musí okrsek pečovat. Také zajisté prospěje odbíjené v našem okrsku, když se stanoví okrskový vedoucí této hry, který bude se starat o včasné zpravodajství o závodech i ostatních jednot, aby závody byly početněji obslány. Pokud vím, hraji odbíjenou ještě ve Svatobořicích, Mistříně a Vlkosí. Jinak závody měly rychlý spád, nespokojenosti nebylo a pořádající jednoty až na jmenované nedostatky zhostila se svého úkolu dobře. Odbíjené zdar!

Z. Milotic. V naší jednotě je takový divný zvyk, že máme rádi děti. Již několik let věnuje se jim zvýšená péče. Ale stavějí se nám v cestu různé překážky. Přestane chodit chlapec do cvičení. Chudobný chlapec, ale šikovný a pilný. Potkám ho. »Nazdar!« povídá, sklopí hlavu a utíká. »Počekaj, Slávku, proč nechodíš do cvičení?« »Nesmím, já bych nedostal od obce šaty.« Jindy zase: »Pan farář by se zlobil,« atd. atd. Na to již jsme ale zvyklí a šikovně i nešikovně v takových věcech zasahujeme. Ale v poslední době před prázdninami přestaly nám chodit do cvičení všechny děti zámeckého služebnictva. U nás je totiž pěkný zámek dr. Seiferna. Spousta služebnictva — a děti »tohoto hraběcího dvoru« chodily do cvičení, do Sokola. Hbití kluci, veselá děvčata, zdravá děcka. S jakou radostí do cvičení chodily, to by vám nejlépe řekly jejich maminky. Přestaly chodit do cvičení. Hledám, pátrám, proč? Jak to? Co se vám u nás nelíbí? Co děláme špatného s vašimi dětmi?? Nic! Mlčí a je vidět, že se bojí říci. Konečně jsem se to dozvěděl. »Milost hraběci, pani hraběnka« si to nepřeje, bojíme se o chleba. Jeden se nebál a letěl z práce. Tak co dělat? Děti je nám líto, potkáváme je, se smutnými očima nás zdraví, ale nemůžeme nic dělat, než říci to světu, jaké duševní bezpráví a násilí, jaká duchovní nemravnost se děje v československé republice na nevinných dětech a jejich rodičích. — Než to nás nezaráží v práci a tím usilovněji pracujeme. Zřizujeme loutkové divadlo. Zatím děláme pro děti všechno možné. Ve středu 14. září hráli jsme pro děti loutkové divadlo s figurkami, zapůjčenými br. Kurzem, ve čtvrtek 22. září promítali jsme pro ně světloobrazky. V pátek 23. září uspořádaly sestry pro děti hostinu ze zbytků buffetu, které zůstaly z vinobraní. Sestry a bratři z Milotic, nic si z toho nedělejte, že zakázali »mocnější tohoto světa« dětem jíti mezi vás, nic si z toho nedělejte, že u vás ve vaší české vesničce je několik lidí, kteří tak poctivě to myslí s naším státem, že ani česky mluvit nechtějí nebo tak mluví, že je to strach poslouchat, kteří jsou takovými demokraty, že si nechají říkat »Milosti«, že od lidí, kteří mají na rukou vyjeté brázdy práce a krvavé mozoly dřiny, že od těch lidí, kteří jsou dvakrát i třikrát starší než oni, že od vašich mamiček i tatičků za kus chleba si dají libati ruce. Nic si z toho nedělejte, že zakazují vašim dětem chodit do cvičení. Tím si jenom pletou na sebe karabáč. V našem národě 300 let nám jezdili po zádech a upletli si takový tatar na sebe, že 28. října r. 1918 nestačili ze země utíkat nebo se přebarvovat. Škoda jen, že jsme tím tatarem řádněji nezapraskali. — Sokolská myšlenka je myšlenkou nejen národní, ale i všelidskou. Je to praktické sbratření všeho lidstva. Proto buďte přesvědčeni, že i přes takovéto činy nelidských lidí to i v Miloticích vyhrajeme. My Sokolové nikomu nic nebereme, ale všeho si nic vzít nedáme. Chceme, aby každý člověk měl právo být člověkem, aby všichni si byli bratři; i když jeden má milionový zámek a druhý nic než bič na panské koně. Nám je tisíckrát vzácnější dělník, který svou životní poctivou prací si ušetřil na domek, než ten, který za to nemůže, že se narodil v zlaté kolébce, v přepychu a zlatě. Děti jsou budoucnost národa, a dětem blížíti — toť hřích největší na světě. Dobře je ale si uvědomit, že jsme v československé republice a ne v Rakousko-Uhersku, že doby roboty již minuly, a že jsme nezapomněli na »vlastenecký« život přebarvených lidí za Rakouska. Metoš Zajíc.

Z. Koryčan. Řekli jsme si, že ještě honem, než pojedeme na slet, zahrajeme si divadlo v přírodě. A přes protesty s. náčelnice, že tím utrpí pravidelné cvičení (u nás totiž většinou divadelní odbor tvoří členové cvičící), nacvičila se veselohra »Hotel — Zázračná voda« od Wernera a sehraána byla 26. června u zdejší letní restaurace »Zdravá voda«. Obsahově hra není nijak zvlášť cenná, řekla bych, že je to takové směšné »nic«, ale komických výjevů je tam tolik, že obecenstvo se opravdu zasmálo. První jednání rušil dosti vítr, který působil šum v korunách stromů a odnášel hlas hrajících, takže obecenstvo, sedící ve vzdálenějších řadách, téměř nic neslyšelo, ale zato zahnal mraky a hrozící dešť, a druhé a třetí jednání bylo dohráno v klidu a bez obav, že zmokneme. Na jevišti objevili se opět někteří nováčci, což s povděkem zjišťujeme. Celková souhra byla dobrá, návštěva velmi pěkná přes nejisté počasí a také peněžní výsledek slušný. Tentokrát na divadlo se velmi brzy zapomělo pro poslední horečné přípravy na slet, na něž se již všichni těšili. — 21. srpna sehrál nás div. odbor Baldovu veselohru »Dům u tří chlapečků«. Také tato veselohra ne-

vyniká nad průměr. Vyhovuje však letní náladě obecnstva spletitými příhodami a vtipy ne vždy vtípnými. Obsazení úloh bylo dobré, ač i tu byli nováčci, o nichž se nevědělo, jak se na prknech osvědčí. Zvláště dobře, sebrána byla trojice starých mládenců, k nimž vhodně řadila se dohazovačka sňatků. Návštěva byla slušná a počasí jako objednáno. Obecnstvo i sestra pokladní byli spokojeni — Sté výročí narozenin Tyršových oslaveno u nás důstojně. V předvečer zapálena mohutná hranice, jistě první za republiky. V neděli 18. září na letním cvičišti konána tělocvičná besídka, spojená s náhlým srazem za dozoru žup. náčelníka br. Staši. Besídka začala Pohádkou, v níž cvičili nejmenší. Po níž měl proslov br. starosta Dr. Tomášek o Tyršovi. Za jeho řeči zatáhla se obloha černými mraky a zdálo se, že dešť ostatní čísla znemožní. Protože však nám Pánbíček přeje (jak již prohlásil náš p. prezident za sletu žactva), přehnal se mraky a jen lehká sprška nás skropila. Pak následoval pořad. Cvičily všechny složky: žáci a žačky sletová prostná a závodivé hry, které obecnstvo hodně rozesmály, dorost společně tance ve slováckých krojích — velmi působivé a vděčné číslo. Naše ženy předvedly dvě ukázky rytmických tanců, muži skupinová prostná devítice a nářadí. Cvičila zároveň dvě družstva vrcholové sestavy na hrazdě a bradlech. Celá besídka měla vysokou úroveň a byla tu patrná dobrá volba vedoucích i chuť cvičících, předvéstí dokonale dílo. Obecnstvo bylo velmi spokojeno s předvedenými čísly, cvičící, že se jim ukázky zdařily.

Kyjov. Těl. jednota „Sokol“ v Kyjově společně se sdruženými spolky pokrokovými uspořádala 30. září o 8 hodině večer v sále sokolovny veřejnou přednášku pí M. Grimichové z Prahy na thema „Žena, její úkol a postavení ve společnosti, nové útvary manželství“. Řečnice, známá ženská pracovnice, promluvila o ožehavých otázkách dnešního mravního řádu: volná láska, věčná láska, občanský sňatek, Reformy § 144, je práce ženy omezena jen na úzký kruh rodinný? Jde jí o to probudit ve veřejnosti vědomí, že jde opravdu o sociální nemoc, o slabost ducha. o úpadek, že tuto nemoc třeba léčit, aby rozvrácený mravní řád se upevnil v novém vyšším kulturním životě. Sociální nemoc se re-vyléčí zatajováním, ale naopak dobrou, výchovnou prací rodiny, školy, církvi, výchovných spolků. Je třeba poučovat lidi o zdravém pohlavním životě, vychovávat je k lepšímu vzájemnému vztahu muže a ženy. Zákon nestačí vytyčit vzájemné vztahy muže a ženy; zákonodárce jen formuluje, co mravní agitace připravila nebo zameškala. Návštěva obecnstva (ale ne členstva) velmi pěkná, 350 osob. — Tyršův pomník v Kyjově. V Tyršově roce dostalo se naší jednotě krásného daru. Br. Jan Znoj, profesor státní keramické školy v Praze, kyjovský rodák, daroval nám model pomníku Dr. M. Tyrše. Vypracoval hned modely dva; jeden jako postavu s rukama v bok, druhý definitivní, v šermířském postoji s kordem. Jednota přistoupila ihned k uskutečnění myšlenky postavení pomníku. Na krytí výloh (doprava modelu, kamenická práce,) podniknuta sbírka mezi členstvem, která doposud vynesla dvě třetiny celého nákladu (t. j. asi 8.000 Kč). Kamenickou práci na pomníku, jenž bude proveden z jednoho kusu pískovce, jehož výška stanovena na 2.50 m, podstavec 1.50 m, provádí br. R. Petr za režijní cenu. Pomník bude umístěn v zahradě u sokolovny na otevřeném místě, takže bude viditelný pro chodce na nejživější kyjovské ulici cestou od nádraží. Návrh na úpravu okolí pomníku nakreslí zdarma kyjov. rodák arch. Poláček z Brna. Odhalení pomníku bude asi v měsíci prosinci. Zveme všechny jednoty k hojně účasti.

Z Milotič. Naše jednota pořádala v neděli 18. září v hostinci br. Šebesty vinobraní. Zábava byla pěkná, veselá, i br. pokladník přes špatné dnešní poměry jistě měl radost. Novou věcí v naší jednotě bude loutkové divadlo, které naše jednota pění několika členů pořizuje. Cvičení již všechno je zase v proude, celý spolkový život se zase po prázdninách pěkně rozpouřil. — V neděli 2. října pořádá Sportovní klub Žeravice sportovní den. Dopoledne byly závody na kolech a v odbíjené, odpoledne pak v kopané. Naše jednota pozvání vyhověla a vyslala tam družstvo v odbíjené. Závodů v odbíjené zúčastnila se tři družstva: Sokol Vlkůš, woleyballový kroužek Žadovice a Sokol Milotič. Vítězí naše družstvo (2 vítězství), druhý Sokol Vlkůš (1 vítězství, 1 porážka), třetí W. K. Žadovice (bez vítězství). Naše družstvo hrálo v sestavě: Kropáč, Zajíc, Pijáček, Svoboda,

Vičar, Janík. Porazilo Sokol Vlkos 2:1 (16:14, 13:15, 15:9) a W. K. Žadovice 2:0 (15:6, 15:12), Sokol Vlkos porazil W. K. Žadovice 2:0, (15:4, 16:14). Hra byla průměrné úrovně.

Z Milotic. V sobotu 17. a v neděli 18. září pořádala naše jednota Tyršovy oslavy. V sobotu k oslavám připojila se místní osvětová komise a pokrokové politické strany. Večer o čtvrt na osm vyšel od hostince br. Šebesty lampionový průvod s hudbou. V průvodě bylo asi přes 100 osob. Průvod prošel vesnicí až na letní cvičiště. Tam bratr starosta přivítal přítomné a byla zapálena hranice. Potom br. vzdělavatel promluvil o Tyršově odkazu, který shrnul v jediné slůvko „bratrství“. Bratrství člověka k člověku, to je odkaz Tyršův, kterého dnes je nám dvojnásob třeba. Po proslovu všichni přítomní odebrali se k domku br. Babička, kde bylo upraveno pěkné květinové zátiší s obrazem Miroslava Tyrše. V domku byl umístěn amplion a poslouchali jsme vysílání z Tyršova domu. Bohužel, jak snad mnozí víte, vysílání bylo velice slabé a na co jsme se nejvíce těšili, řeč br. starosty ČOS., vůbec nebyla vysílána. Při zapálení hranice bylo hodně přes 200 lidí. — V neděli 18. září provedli jsme náhlý sraz naší jednoty na letním cvičišti. O půl druhé hod. odpoledne projel vesnicí na kole bratr v slavnostním kroji a troubil fanfáry „Morava, Moravo . . .“. Každý příslušník musel se dostavit na letní cvičiště nejdéle do půl třetí hod. První účastník přišel o tři čtvrti na dvě, poslední těsně před půl třetí. Bylo přítomno 35 členů, 12 dorostu a 22 žactva. Ve tři hodiny br. starosta přivítal přítomné a br. vzdělavatel promluvil o významu náhlých srazů. Potom byl dán rozchod. Teprve o něco později přijel zástupce župy, který již nás na cvičišti nezastihl, poněvadž se poněkud zdržel v sousední jednotě. Oslavy Dra M. Tyrše u nás vyzněly důstojně, hlavně sobotní večer byl dobrým tlumočnickem sokolského bratrství.

Kyjov. Oslavy státního svátku v Kyjově měly být spojeny s odhalením pomníku Dr. M. Tyrše, který jednota vybudovala vlastním nákladem. Jelikož sochař nedostál lhůtě, pomník nebyl dohotoven a nemohl být odhalen. V den státního svátku 28. října 1932 byla uspřádána v sokolovně slavnostní akademie, na níž děti zazpívaly Křičkův sbor „My jsme děti republiky ČSR,“ hudební sdružení zahrálo Sukův pochod „V nový život“, směs z opery „V studni“ od V. Blodka, směs z opery „Prodaná nevěsta“ od B. Smetany; S. Havlíková zapěla solové číslo, br. vzdělavatel měl proslov o problému vůdců v demokracii, ženy provedly rytmickou scénu na slova básně J. Wolкера „Mirogoj“. 29. října hostoval u nás se svým uměleckým souborem profesor Skupa z Plzně. Pro mládež předvedli odpoledne „Veselé příběhy Špejbla, Hurvínka, Kašpárka“, pro dospělé večer „Típ-top revue“. Návštěva velmi četná — úspěch umělecký pěkný. Gottwald.

II. okrsek.

Strážnice. V den 80. výročí narozenin bratra Frant. Vojtěcha sešli jsme se, abychom poděkovali „našemu dědečkovi“ za všechnu jeho pilnou, nezištnou, zato tím účinnější práci na sokolském díle. Nestáčí papír ani pero, abychom mohli vypsati vše, co bratr Vojtěch za dobu svého pobytu mezi námi vykonal pro naši jednotu a tím pro celou sokolskou rodinu. Při této příležitosti chceme zvláště mladšímu členstvu vštípit do srdcí zářivý obraz nezištného sokolského

pracovníka. Učme se od bratra Vojtěcha! Tiskli jsme mu všichni ruku, bylo to slavnostní a dojemné a doufáme, že od všech upřímně. Zde si slíbme, že budeme hodni podání této pevné pravice, a následovati chceme jejího konání. Tobě, drahý bratře Vojtěchu, přejeme ještě mnohých let života. — Náhlý sraz, nařízený v den 100. výročí narození zakladatele sokolstva Dra Miroslava Tyrše, byl u nás důstojný a slavnostní. Členstvo bylo vyzváno, aby se na předem smluvené znamení dostavilo ihned na sokolské hřiště. Že této výzvy bylo většinou uposlechnuto, vidíme z toho, že v přesně stanovenou dobu sešlo se nás 158 účastníků; z nich bylo 92 z řad členstva, 23 dorostenci a 43 žákyně a žáků. K shromáždění promluvil o Tyršově brannosti bratr vzdělavatel. Večer byla besídka s ukázkami tělocviku prostého, se zpěvnými čísly a proslovem. Státními hymnami byly slavnosti ukončeny. a.

Uh. Ostroh. V den 100. výročí narození Dra Mir. Tyrše 17. září v 8 hod. večer uspořádána tělocvičné hudební besídka s přednáškou bratra starosty a za spoličinkování paní M. Rečkové (klavír) a pana Růžičky (house). Před besídkou sledovány z nádvoří sokolovny zapálení hranic na Antoničku, Javořině a kopcích strážnických. Besídka zahájena číslem „Sto let Dra Mirosl. Tyrše“ (od Fr. Drásala), holdem všech složek jednoty. Hold obsahuje vstupní část žactva a dorostu a na báseň J. S. Machara: „Miroslav Tyrš, symbolický doprovod žen i mužů v úpravě živého obrazu s cvičební vložkou a konečným chorálem cvičících mužů i žen. Následovalo od Jos. Suka „Píseň lásky“, house s klavírem, které s pochvalou přijato. Dorostenky předvedly skladbu „Mladost - radost“, jež byla dobře zacvičena a líbila se. Athénská pětiice mužů v původ. krojích mohla být ještě přesnější, zvláště v přechodech a zákrytech. Starosta bratr Hajda osvětlil život a práci Dra Mirosl. Tyrše, jeho velké dílo - sokolstvo - a rozmach, vyvrcholený IX. všesokolským sletem. „Serenáda“ od Rich. Driga, house s klavírem, přijata s velkým uspokojením. Poslední číslo „Společné cvičení mužů i žen“, znázorňující začátky cvičení a vývoj prostných, započítá cvičení žen, ženskou samostatnost, příchod války, jakož i společnou práci v osvobození vlasti, uspokojilo. Paní M. Rečkové a panu Růžičkovi za zpestření pořadu čísly hudebními vzdáváme srdečné díky. Účast však neuspokojila, mnoho bratří a sester chybělo, úkaz to nepěkný. — 18. září odpoledne náhlého srazu zúčastnilo se přes 80 bratří a sester. Některým však to trvalo příliš dlouho, než se do sokolovny dostavili a mnoho těch, kteří povinnosti vůbec nevykonali. Zde pak vzdělavatel bratr Bartošik měl přednášku: „Tyrš-brannost“. — 2. října t. r. zahájil podzimní období zábavní odbor hrou F. X. Svobody „Poslední muž“, veselohrou o 3 jednáních, za režie Dra Raaba. Ač hra je známá a zde se již před lety dávala, přece při novém obsazení úlohy se velice zdařila. Kus byl pečlivě nacvičen, úlohy všech přílehlavé, souhra plynulá, přestávky přiměřené. — Úprava jeviště dobře volená, nový nábytek ochotně zapůjčil br. Ant. Matyášek, výroba a sklad nábytku, zač mu srdečně děkujeme. Hlavní úloha Kohouta (br. Hajda) byla podána s pravým hereckým pochopením, rovněž i jeho manželka (ses. Kechnerová) se plně vžila do své úlohy, jen byla příliš mladě nalíčená. Inž. Bečvář (br. Dr. Raab) jako vedoucí celého děje hry — svým opravdovým pochopením hrál jako ve skutečnosti. Zdenka (ses. Foretová) měla též snahu úlohu dobře podat, měla však mluvit pomaleji, aby jí bylo lépe rozumětí. Helena (ses. Kohnová) a Dr. Marek (br. Vozdecký) zhostili se svých úloh dobře. Tonča Vacková, gymnastka (ses. Bezděková), byla ve svém živlu a také dobře úlohu sehrála, jen nebylo třeba stejnou mimiku vícekrát opakovati, neboť pak pozbyla na svém účinku. Rovněž Jaroslav (br. Matějčíček) snažil se hrát dobře. — Párek Baruška s vojínem měl úspěch předem zajištěný. Snaha všech hrajících, aby kus byl podán opravdově, byla přítomnými plně odměněna, ač návštěva měla být větší. Zařízení napovědní budky se dobře osvědčilo. sđk.

Mor. Pisek. V sobotu 17. září večer zapálili jsme hranici na oslavu 100. výročí narozenin Dra Miroslava Tyrše. Br. inž. Nejedlík ochotně propůjčil místo a opatřil palivo. — V neděli 18. září vykonán povinný náhlý sraz. V určenou dobu (13 hod.) sešlo se 31 členů (41·8%), opozdilo se 10 členů (13·5%), omluveno bylo nepřítomností v obci nebo službou 28·3%; povinnosti nevykonalo 16·4%. Za župu dostavila se s. Ostrézi z Bzence, která pozdravila shromážděné jménem župy a ČOS. Přednášku „Tyršův odkaz“ přednesl vzdělavatel. — Ve středu 28. září sehráli naši ochotníci veselohru J. O. Hradčanského „Já jsem majstr seminárský“. Musím přiznati, a činím tak s velkým potěšením, že nás příjemně překvapili. Po posledních několika vystoupeních netěšili jsme se již na nic, ba hleděli jsme novému divadlu s vážnými obavami vstříc. Naše obavy se nesplnily. Novinkou bylo — co by mělo být u každého divadla samozřejmé, že téměř všichni účinkující znali své úlohy, což bylo v poslední době u nás jen vzácnou v. jímkou. Proto nebylo také trapných chviliek, kdy herci bezradně stojí na jevišti, nehrají, ale pracně »chytají« slova z napovědovy budky a odřikávají je bez náležitého přízvuku nejistým hlasem, jakoby zaškrnceným, jen aby zachytili další slovo. — Tím získali potřebného klidu na to, aby se snažili opravdu něco zahrát. Proto i hra i souhra byly lepší. To ovšem neznamená, že bylo již vše takové, jak bychom si to přáli, ale byl to po dlouhé cestě zpátky zase jednou, když ne krok, tedy jistě aspoň obrat k lepšímu. Pěkný výkon ses. M. Jelínkové byl nám slibem pro budoucnost a bude záležeti jen na režii a na ní samé, aby byl splněn. Úlohy byly rozděleny dobře. Rádi jsme viděli na jevišti br. Filipka, který se po návratu z Ameriky vrátil zase mezi nás. Úborům, účesům i maskám měla by se věnovati větší péče, aby i to vše zapadlo do hry. Těšíme se, že nové divadlo bude novým krokem vpřed. Jaroslav Adamík.

Z Veselí n. Mor. Po sletu měsícem září začíná u nás starý sokolský ruch. Prvním podnikem bylo divadelní představení, sehrané na pamět 20. výročí úmrtí básníka Jaroslava Vrchlického. Dne 11. září sehrána jeho veselohra „Noc na Karlštejně“ v režii br. Chloupka. Nejlepšího úspěch dosáhli ses. Pavelková v úloze královny a br. Prudil v úloze arcibiskupa. Viděli jsme je na jevišti po prvé a uvedli se velmi dobře. Dobrý byl také bavorský vévoda br. Turzy. Ostatní účinkující hráli již lépe jako tentokráte. Nejhůře však dopadl ozbrojený průvod králův. Zde by se bylo uplatnilo, méně by bylo více. Návštěva slabá. Že by krize? Nemyslím. Před představením promluvil o zesnulém básníku br. vzdělavatel. — A přišel 17. září, den narozenin bratra dr. Miroslava Tyrše. V 19.15 hod. zažehnuta na cvičišti u sokolovny hranice a obecenstvo odešlo do sokolovny na tělocvičnou akademii. První vystoupily na jeviště žačky, aby předvedly hru „medvidky“. Druhé číslo náleželo mužům a 6 mužů předvedlo Tyršova prostrná z prvního sletu 1882. Následovala pak Medkova balada o Mífovi a trubačovi. A opět nastoupilo družstvo mužů k cvikům na koni na šif s madly. Veškerá tato čísla byla dobře zacvičena i provedena. Po krátké přestávce přišel k slovu br. vzdělavatel se svou přednáškou o životě a díle Tyršově. A následovalo poslední číslo večera, hold všech složek památce Dra Mir. Tyrše. Hold proveden podle příručky Fr. Drásala „Století dr. Mir. Tyrše“ na slova básně „Miroslav Tyrš“ od J. S. Machara. Slova básně dozněla a státními hymnami skončen tento slavnostní večer. — Neděle 18. září byla pak také ve znamení oslav Tyršových. Dopoledne byly závody v odbíjené o putovní pohár těl. jedn. Sokol ve Veselí n.M. za účasti družstev jednot z Uh. Ostrohu, Uh. Hradiště, Uh. Brodu a Strážnice. Do konečného boje dostává se družstvo veselské s uh. hradištským. Držitelem poháru pro rok 1932/33 se stalo družstvo br. jednoty v Uh. Hradišti. Odpoledne pak vě-

nováno hrám a závodům při koncertě kapely p. Hráčka. Žáci si zahráli „na zahradníka“, muži závodili v běhu na 800 m, žačky měly hry závodivé, muži skok vysoký, žáci štafetu 4x40 m, přenášenu na tyči, a závod kolařů, muži hod diskem, dorostenci závod bojový, muži běh 4x100 m. Na ukončení slavnostního dne byla večer taneční zábava. — O druhé hod. odp. proveden byl náhlý sraz členstva za účasti 34 proc. všeho členstva a téměř za plné účasti obojího dorostu a žactva. Po zdraví br. župního zmocněnce zakončil sraz br. vzdělavatel proslovem na námět „Tyršův odkaz a brannost sokolstva“. — Oslava byla by vyzněla mohutněji, kdyby bylo více porozumění u občanstva. Památka Tyršova mohla být uctěna trvale, kdyby naši obecní činitelé měli dosti dobré vůle uvést ve skutek naši žádost o pojmenování ulice u sokolovny ulicí Tyršovou. Sestry a bratři, neochabujme! Vzd.

III. okrsek.

Z Polešovic. Tělocvičná pobočka Sokol v Polešovicích měla v neděli 11. září 1932 svůj slavný den, neboť otvírala a veřejnosti odevzdávala novou sokolovnu. Ranní slunce, jež slibovalo pěkný den, se náhle před osmou hodinou zakabonilo a prudký víchř rozevlál červenobílé prapory a strhal ozdoby, jež jsme s krásnou nadějí časné ráno věšeli. Když jsme se scházeli na slavnostní valnou schůzi, již slavnost v 10 hod. ráno začínala, spustil se prudký déšť. Po cit těžkého zklamání ležel na nás. Nepomohlo ani radio, jež hlásilo horký, pěkný den. Jak se to skončí? Než jsme začali valnou schůzi, náhle se obloha na západě vyjasnila, déšť ustal a slunečko se zase nespěle prodíralo ven. Naše tváře zářily radostí. A ta nás již neopustila po celý den, ba vzrůstala v nadšení. Starosta pobočky br. Dr. Procházka zahájil slavnostní valnou schůzi, vzpomněl bratři a sester, kteří se nedočkali této významné chvíle, a přivítal naše milé hosty, br. Horáka, Cablíka, Novotného a Cejnara z Uh. Hradiště. Po projevu br. Hrošíka o řízení sokolství, povzbudili nás k další činnosti pro sokolskou myšlenku bratři naši hosté a náš ochránitel br. Novotný při pohledu na prostorný sál sokolovny vzpomněl první naší valné schůze, konané před více než desíti lety v hostinci na Salajce, kde, jak pravil, jsme neměli místa ani pro své činovníky. To způsobila práce klidná a vytrvalá. Valná schůze skončila zapěním hymen. Solva jsme vyšli ze sokolovny, vpadla do naší slavnostní a radostné nálady řízná hudba nivnické kapely, jež koncertovala v Městečku a přilákala četné obecenstvo. — A pak načešlo odpoledne, jež nás rozradostilo nejvíce. Hned po poledni začali se sjížděti sestry, bratři i mládež sokolská z celého okolí a sokolská zahrada, kde bylo shromážděno průvodu, se rychle plnila. Ale teprve, když se průvod seřadil, poznali jsme, kolik je nás, kolik sokolů se sjelo dobrovolně, jen na pouhé naše pozvání, aby umožnili zdar sokolského podniků! Ukázali pravou sokolskou kázeň, která je dobrovolná, skutečné bratrství, jež pomáhá druhu. Nikdy jím nezapomeneme, že nás podpořili, že u nás posílili sokolskou věc, že to, co jsme provedli, bylo sokolsky mohutné a důstojné! O pů třetí hod. vyšel dlouhý, mohutný průvod s hudbou nivnickou a trub. sboru v Uh. Hradišti, jejichž řízná pochody zpevnily krok, rozjasnily tváře, bouřily Polešovicemi. U sokolovny jsme zastavili. Tam konala se vlastní slavnost otevření, když starosta župy a budovatel našeho stánku br. Horák zdůraznil účel sokolovny a odevzdal klíče od ní br. Procházce. Tam slyšeli jsme upřímná, opravdová, hlubokým vnitřním prožitím zjihlá slova br. starosty, jenž za polešovského Sokola sliboval, že nezcizíme a neopustíme díla, jež jsme v nadšení vykonali. Se stupňů sokolovny hlaholila k nám nadšená a krásně pověděná řeč okrs. vzdělavatele br. Cejnara, abychom vydrželi druh při druhu v práci vytrvalé, až budova bude opravdu naše, aby byla shromážděním lidí pokrokových, kteří nepropadli náboženské nebo stranické nenávisti Trubačský sbor zahrál pak hymny a slavnost se skončila. Síky sokolské, shromážděné ve srazu, se opět rozvinuly k dalšímu pochodu na cvičiště na Salajce. Před náčelnickým můstkem se zastavil průvod zase ve srazu. Br. Cablík vystoupil na můstek a vyslovil pozdrav od jednoty uh.-hradištské, jež je naší jednotou mateřskou, a

nabádal k dílu pro Tyršovu sokolskou myšlenku, vzpomínal úplného jejího vítězství při IX. sletě a projevil radost z jejího vítězství i u nás, v malé pobočce polešovské. Pak byl rychle rozhod, odchod do šaten a vše připravovalo se na veřejné cvičení. Cvičili žáci, žačky, muži a ženy sletová prostrná, nejmenší ukázali pěkné provedení napodobivých her. Muži a dorost cvičili také na nářadí. Úroveň cvičení byla dobrá, zvláště ženy, žačky i dorostanky překvapily vzorným, přesným provedením, žáci byli slabší, cvičení mužů trpělo hodně nepřesností. Obecenstvo, jehož se sešlo hodně, odměňovalo zdárně provedení potleskem. Cvičení řídil br. Jadrniček a ses. Vandová. Hudba byla dobrá. Po vyčerpání pořadu rozproudila se veselá zábava, mladi se roztancovali, část našla veselou společnost v „búde“, část se zajímala o tombolu. Mládež napájela se čajem a sytila se koláčky, které naše sestry pro ni připravily. Všichni jsme měli radost ze zdárného dne. Večer byla na sokolovně hojně navštívena taneční zábava. Mravní i hmotný úspěch slavnosti byl veliký a byl připraven ochotou a vytrvalou prací všech bratří a sester domácích i hojnou účastí sokolstva a pokrokové veřejnosti z okolí. Všem vyslovujeme srdečný a upřímný dík! A vy, bratři z Polešovic, buďte hrdí na svůj stánek, mějte rádi sokolovnu, snažte se, aby o ní platila Tyršova slova: „Nechť každý, kdo jí patří a do ní vstoupí, ihned pozná, že je to účel veřejný, důležitý, jemuž je zasvěcena: totiž zdatnost, mravní síla a mužná krása tělesná!“ Nazdar!

A. H.

Buchlovice. Letošní naše jarní a letní činnost byla v důsledku příprav sletových a vůbec tím, že vše se dalo ve znamení oslav 100. výročí narozenin Dra. Tyrše, neobyčejně vypnuta. Téměř každého dne bylo rušno v tělocvičně, protože na venkově v době polních prací končí zaměstnání až dlouho po západu slunce. Byla tentokrát skutečně obdivuhodná síla vůle, vyplývající z vědomí vyššího společného cíle. Cvičící složky i necvičící členstvo se zúčastňovalo vždy v hojném počtu veřejných cvičení v blízkých jednotách. Župního sletu 12. a 19. června ve Bzenci se zúčastnilo žactvo, dorost i členstvo v celém počtu. Na slet dorostu do Prahy jsme vyslali na náklad jednoty 5 dorostenek a 5 dorostenců. Hlavních dnů sletových se účastnilo 16 členů. Jednota ze sletového fondu i zámožnější jedinci umožnili peněžní podporou účast na sletu i nemajetným členům. Tento chvalýhodný čin zůstává trvalým důkazem, že bratrství lze prováděti i v praxi. — Po pohádkových dnech sletových, z nichž jsme se vrátili s duší vrchovatě naplněnou Tyršovým snem, věnovali jsme se s nadšenou silou přípravám na uctění památky velikého Tyrše v okruhu naší působnosti. Na žádost výboru jednoty usneslo se obecní zastupitelstvo pojmenovati ulici, vedoucí k našemu letnímu cvičišti, ulici Dr. Miroslava Tyrše. Tak jsme přispěli k trvalému uctění světlé památky našeho zakladatele. V oslavném rámci jsme též uspořádali 31. července t. r. za hojně účasti okolních i dosti vzdálených jednot veřejné cvičení. Byla to pěkná slavnost na malém, dosti omezeném místě, ale zato byli jsme si všichni jaksi blíže, takže celý tento pěkný podnik měl více méně ráz domácí besedy s milými hostmi. Pořad veřejného cvičení, mimo proslov br. vzdělavatele, hry žactva a nářadí, vyplnily všechny složky zacvičením prostných IX. sletu za doprovodu klavíru. Celková úroveň veřejného cvičení byla více než dobrá. Sem tam malý stínek nemůže nikterak zmenšiti průbojnou silu strhující krásy, vyznaující z každého účelného pohybu tělocvičných básní, jakými jsou prostná IX. sletu. Po cvičení utkaly se v přátelském zápase v odbíjené jednoty Kunovice-Buchlovice, v němž domácí podlehli vyrovnané hře kunovských. Tento zápas však byl domácím dobrou školou k poznání vlastních nedostatků. — Brzy po veřejném cvičení nastaly zase přípravy na vlastní oslavu 100. výročí narozenin Dra. Tyrše. Vznešený účel sdružit ke svorné součinnosti veškeré povolání činitele, takže pořad Tyršových oslav byl skutečně velmi hodnotný. V sobotu 17. září večer jsme zažehli na kopci u Větráku Tyršovu hranici. Účast obecenstva mimosokolského i z okolních vesnic byla hojná. Smišený sbor jednoty zpěl u hranice píseň „Bývali Čechové“ a br. vzdělavatel zdůraznil v proslovu celonárodní význam Tyršův. V neděli 18. září jsme pořádali Tyršův večer, na nějž jsme pozvali

obecní zastupitelstvo. Bohužel, účast veřejnosti na tomto slavnostním podniku nebyla úměrná námaze naší, ani se nekryla s úctou k osobě Tyršově. Nevíme, čím si to máme vysvětliti, zda reklama nebyla dostatečná či proto, že bylo vstupné dobrovolné, nebo to máme zařaditi k smutným ukazům doby? Pořad večera byl všestranný. Iak toho všestrannost Tyršova vyzáduje. Smíšený sbor zapěl čtyři sbory: „Bývali Čechové“, „Lásko, Bože lásko“, „Už som sa vydala“, „Nestiskaj mi šohaj ručku“. Sestry přednášely básně: J. Sv. Machar: „Mir. Tyrš“ a stejnojmennou od R. Medka. Dorostenky pěkně předvedly tělocvičnou skladbu J. Hrubose: „Radosti mládí“. Skutečným počínkem pro oko i duši bylo rytmické cvičení žen od L. Koptíkové, zacvičené třemi ženami s obdivuhodnou přesností, neboť tato těžká skladba vyzáduje velmi jemný cit a vycvičený smysl pro rytmus. Muži dobře zacvičili starší skladbu Klíngrovu: Útvarová prostná pro 6 mužů. — Další práci až do konce roku máme stanovenou. Hana Václav.

Otrokovice. Veřejná činnost našeho Sokola byla letos značná. Kromě četné účasti členstva na sletu a na veřejných cvičeních okolních i vzdálenějších bratrských jednot, přispěla naše jednota pěknými cvičeními začta k oslavě svátku matek, pořádala s úspěchem veřejné cvičení, a opatřivši si obětavostí bratří a sester kroje, provedla hanáckou dožatou se všemi zvyky, což se velmi líbilo. — Na oslavu 100. výročí narození zakladatele sokolstva Dra Mir. Tyrše uspořádána 17. září akademie s přednáškou a vhodným pořadem. Při náhlém srazu 18. září dostavilo se téměř všechno členstvo. Též župní náčelník br. Staša při přehlídce u nás byl s letošní činností naší jednoty spokojen. Upřímný dík všem, kteří obětavě pracují k povznesení jednoty. D.

Napajedla. Oslava 28. října konala se za velmi četné návštěvy v sokolovně. Zahájena byla proslovem jednatele br. Přídala. Dobře předpřevratově věnována vzpomínka aktovkou Štechovou: „Když uhodila dvanáctá“, v níž velmi dobře si vedl br. Zipper jako generál, jenž dobře byl doplněn br. Mišurcem, Jelinem a s. Obereignerovou ml. za režie br. Böhma. Pod taktovkou řed. Götze zazpíval pív. odbor sbory „Kde domov můj?“ a „Nad Tatrou sa blýská“ v obtížné úpravě. Br. Böhml přednesl Procházkovy básně „Zpěv nesmrtelným“ a „Mrtví mluví“. — Deset dorostenek a malá lka Řiháková zatančily velmi pěkně balet, vytvořený s. Bártkovou a Vláčilovou. Skladba působila i na malém jevišti. Výkon většiny dorostenek snesl by srovnání s baletem leckterého velkého divadla a to jak zjevem, úborem i ladností pohybů. Souhra byla by při možnosti lepšího výboru ještě dokonalejší. Mužský sbor zazpíval pak „Rožnovské hodiny“, Očenáškův rytmický valčík zatančila s úspěchem dorostenka Zofková, jež měla velmi vkusný úbor a dovedla obdivuhodně se ovládnouti i po malě nepozorovatelné neshodě v doprovodu. Závěrečným číslem byla Moravská beseda, zatančená hbitě osmi sestrami, z nichž mnohé ukázaly kus slováckého temperamentu. Zbytek večera byl po tomto nejzdařilejším čísle věnován tanci, v němž našli starší i mladší zalíbení — Dramatický odbor Sokola v Napajedlich sehrál 25. září 1932 detektivní hru o 3 jednáních od J. Bradleyho: „Hlava ve smyčce“. Napínává hra nejen upoutá voleným námětem, plným senzáčních překvapení, jež se stupňují každým novým výstupem, ale chce býti zároveň vhodnou satirou soudní praxe jak v Londýně, kde je umístěno dějiště, tak i jinde. Státní zastupce Frank Dearden, obávaný žalobce, odsuzuje na smrt mladého muže, přítele své ženy, usvědčeného shodou nešťastných okolností z vraždy vlastní choti. Na podnět manželky státního návladního pokouší se dobrý přítel rodiny plukovník policie Mason o záchranu odsouzenovce. Zosnuje poněkud odvážně, ale bystře a přesvědčivě celou řadu indicií, jimiž zapletá v síť samého návladního, vině ho ze zločinu vraždy na známé herečce a to tak dokonale, že bezmocný domnělý vrah se nedovele obhájití před zatčením. Ve vrcholné situaci prohlašuje policista, že účelem fingovaného obvinění bylo dokázati, že i bystrý muž, jako jest sám návladní, může pod tíhou usvědčujících důkazů uviznouti hlavou ve smyčce. Návladní chápe sám na

sobě dosah neprokázatelného alibi, odročuje popravu a reviduje rozsudek. Hra jak svým námětem, tak bystře psychologickým jeho řešením upoutala zájem diváků až do konce. Byla dobře obsazena i sehrána a měla za režie br. Homolky pečlivou výpravu. Zdatně svými výkony uplatnili se návladní - Böhm, detektiv - Přidal, choť návladního - Běláková ml. Rovněž s pochopením se zhostili úloh Heningsway - Dupal, s chotí - Bělákovou st., Dr. Grainger - Ježíšek, také menší úlohy Jamesa - Anton, Georga - Jelinek, Lillian - Žofkové, Diany - Obereignerové nezůstaly za ostatními. Jest jen litovati, že obecnost nepodporuje větší měrou sokolských představení, ač podávají výkony nadprůměrné. Či snad proto, že jdou proti běžnému názoru a vkusu výběrem her nových a vylučují obvyklé hry banální a bezdůvěrné veselohry, nad než mnozí nic lepšího neznají? —cha.

IV. okrsek.

Slavičín-Mladotice. 100. výročí narozenin Dra Tyrše oslaveno u nás důstojně sokolskou besídkou 17. září 1932 za volného vstupu. O půl 8 hodině večer vzplála na návrší před sokolovnou hranice, čímž ožily vzpomínky na dávné skutečné události, kdy v pohraničním našem kraji ohně zvěstovaly celému kraji události nejdůležitější. V 8 hodin konána besídka s pořadem: 1. Proslav. 2. Zpěv — Chorál. 3. Ženy — útvárová prostoná. 4. Dorost — lesklé tyče. 5. Muži — vysoká bradla. 6. Zpěv — Svoji k svému. 7. Dorostenky — sněhové koule. 8. Ženy — kladina. 9. Muži — antické sochy. 10. Ženy a muži — patnáctka. 11. Hold Dr. Mir. Tyršovi. 12. Hymny. Starosta br. Sýkora v 10 min. proslouvo nastínil život, dílo a odkaz zakladatele, vůdce sokolství. Všechna čísla zpěvní i tělocvičná měla rychlý spád a těšila se pozorností velmi četného obecnstva od počátku až do konce. Jevíště prostě, vkusně ozdobené působilo mohutně a velmi dobře se vyjímalu poprsí Tyrše i nápis „Věčný ruch nám zákonem“. Všechny složky cvičily s chutí, přesně, ukázněně, jako by si byly vědomy, že to nejlepší musí podat i den narozenin zakladatele a tvůrce. Byla to besídka, na kterou budeme dlouho vzpomínat a to po stránce pestrého výběru i dokonalého provedení. Není divu, že dvě hodiny tak rychle utekly a obecnostvo polleskem povzbuzovalo účinkující a domů se nikomu nechtělo. Je těžko posuzovati, co bylo nejlepší. Všechno, neb láska pro dobrou věc tady pracovala a posilovala. Vedoucí, jak br. náčelník Vystrčil a s. náčelnice Teršlová, tak i všichni cvičící mohou býti plně spokojeni a tak zdárný výsledek jest jim omdnou za večery ztrávené nacvičením. Jen kupředu, zpátky ni kro! Druhého dne 18 srpna v 1 hod. odpo. konán náhlý sraz a přítomno: 70 členů, 20 dorostu a 30 žáků. Při tom krásně promluvil br. Zabloudil o brannosti a br. Milička jako župní zpravodaj přinesl pozdrav župy. Nazdar!

Z Luhačovic. — Oslavy 100. výročí narozenin Dr. M. Tyrše. V sobotu 17. září uspořádala tělocvičná jednota Sokol oslavy 100. výročí narozenin Dr. Miroslava Tyrše, národního buditele a zakladatele sokolstva. Odpoledne o 17. hodině zasadilo sokolské žactvo za vedení některých členů jednoty, zvláště br. Vl. Janíka, pamětní lipu Tyršovu na nádvoří sokolovny, při čemž promluvil k žactu starosta br. Krystýnek. Slavnostní děj sázení lipy skončil se zazpíváním státních hymen žactvem za řízení s. Šimonové. Večer o 19. hodině vyšel od obecné školy lampionový průvod s hudbou v čele, ubíral se hlavní ulicí na Lázeňské náměstí a zpět k sokolovně a po celé cestě sledován byl domácími obyvatelstvem i lázeňskými hosty, jejichž počet v této době byl značně menší než v hlavní sezóně. Již při zpáteční cestě k sokolovně pozorovali účastníci průvodu vzpomínkové ohně, jež vzplály na návrší nad nádražím a u Horního Dvora. Tábor na nádvoří u sokolovny, skvěle osvětlené velkým množstvím žárovek, zahájil proslavem br. starosta, načež vzdělavatel promluvil o Tyršově odkazu. Po něm přednesli své projevy sympatií k dílu Tyršovu zástupcové místních úřadů a spolků; obecní rady, správy lázní, obecní spořitelny, místní školní rady, místní osvětové komise, učitelských sborů obecné a měšťanské školy, legionářské jednoty, hasičského sboru a klubu turistů. Tábor byl ukončen živým obrazem jakožto holdem Tyršovi a státními hymny, jež zahrála místní hudba. V neděli

18. září uspořádala naše jednota ve dvoraně sokolovny Tyršovu výstavku (obrazy z Tyršova památníku, Tyršovy knihy i knihy o Tyršovi), kterou připravil br. Novák. V neděli odpoledne konala se ve velkém sále sokolovny členská schůze jednoty, svolaná náhlým srážem, při níž vzdělavatel zmínil se ve svém proslovu o životě a díle R. Tyršové, nejbližší spolupracovnice zakladatele sokolstva. Na návrh br. starosty byl jí zaslán ze schůze pozdravný příspěvek. Mimo to přednesl pozdrav za župu br. Ondráček, náčelník Sokola v Uh. Brodě. — Výlet do Lužného. Ve středu 28. září 1932 uspořádala sokolská jednota výlet členstva, dorostu i žactva do Lužného poblíž Bílého kříže. Hry a závody malých i velkých, pouštění draků, pečení zemáků i „cerbulátů“, pivo i sodová voda, gramofonová hudba a hra na harmoniku, zpěv i tanec, hovor i fotografování — to všechno přispívalo k družné zábavě na palouku uprostřed lesů. K večeru vraceli se účastníci několika směry domů, při čemž srovnávali „svatováclavský“ výlet a letošním sokolským majáles u Červeného kříže.

Z Pozlovic. V sobotu večer 17. září zaplanula u boží muky nad přehradou hranice. Plameny šlehalo do velké výše. Zde se shromáždila sokolská naše rodina a mnoho našich příznivců, aby uctili památku buditele a zakladatele Sokola, Dr. M. Tyrše. Br. A. Gaisler svým jemu vlastním přednesem promluvil o významu tohoto vzpomínkového ohně, poukázal na ohně na výšinách luhačovských a dodal, že těchto ohňů plá na tisíce po celé naší vlasti. Prosil, aby i v našich srdcích zaplály ohně, ohně bratrské lásky. Zpěvem sokolských písní se slavnost skončila. — V neděli 18. září o půl třetí hod. odpoled. projížděl sokolský trubač obcí na autě Fr. Václavíka. Sokolským pochodem dával povel k náhlému srážu. Ve čtvrt hodině sešla se v sokolovně celá sokolská rodina, což zde uvádím jako důkaz přesné dochvilnosti. Slavnost byla zahájena vhodným umístěním Tyršova reliéfu v sokolovně. V delší přednášce provedl nás br. Gaisler celým životem Mir. Tyrše od jeho narození až po tragickou smrt v Alpách. Tváře sokolstva zemřel, jeho dílo však „bujaré sokolstvo“, zůstane nesmrtelné. — Ke 4. hod. přijel župní dozorce br. Ondráček z Uh. Brodu, pozdravil přítomné členstvo jménem župního předsednictva a poděkoval za přesné splnění sokolské povinnosti. V listině přítomných, kterou župní dozorce převzal od br. starosty, bylo zapsáno 44 členů, všichni až na 4 bratry a 2 sestry. Bratři z Ludkovic se omluvili.

Z Nivnice. Tělo jednota Sokol oslavila 100. výročí narození Dr. Mir. Tyrše v sobotu 17. září 1932 pod záštitou obecní rady takto: V 7 hodin večer rozestavný běh na kopec „Čupy“, kde byl zapálen vzpomínkový oheň. V 7-10 hod. zahrála hudba na návsi před Besedou: Pochod Tyršových borců od V. Vackáře. Zdar sletu všesokolskému, směr od V. Pokorného, Baletky, valčík od J. Fučíka a Vjezd baterie, pochod od J. Háše. Pak v 8 hod. v sále Besedy: Fanfáry z Libuše od B. Smetany. Za obec nivnickou promluvil starosta obce p. Karel Skyba, který také slavnost jménem obecní rady zahájil. Jako slavnostní řečník byl p. učitel Jonák, který ve svém dlouhotrvajícím proslovu zdůraznil zásluhu Dr. M. Tyrše o náš národ. Po proslovu byly zahrány hymny a pak br. V. Šlainták přednesl báseň „Tyršův čin“, od F. Š. Procházky. Dále zazvčičilo 6 starších bratří prostná s klavíry a svým krásným vystoupením získali si velký potlesk u obecenstva. Poslední číslo pořadu byl Sukův pochod „V nový život“, který hudba zahrála. Jako dodatek byly promítány filmy: Mezislétové závody dorostu v Praze a Poslední cesta Prahou starosty Čsl. obce sokolské, Dr. Josefa Scheinera, Tim byl první den Tyršových slavností ukončen. — V neděli 18. září 1932 v 1-15 hod. odpoledne zazněla náhle trubka po vesnici začátek sokolské písně „Spějme dál . . .“, která volala bratři a sestry k náhlému srážu do sokolovny. Sešlo se 41 bratří, 2 sestry a 14 dorostu. V 1-45 hod. přijel okrskový náčelník br. Fr. Adamec, jménem župy pozdravil, podal vysvětlení o náhlém srážu a zase ihned odejel k dalším jednotám. Ke shromážděným promluvil br. Beránek o Tyršově brannosti a úkolech sokolstva ve státě. Tim byly Tyršovy slavnosti v Nivnici ukončeny a možno říci s plným zdarem.

Kv.

Uh. Brod. Jednota Čsl. obce legionářské v Uh. Brodě odevzdala 28. října zdejší Tělocvičné jednotě Sokol na důkaz trvalého bratrství a pro pamět budoucím, urnu s prsty ze světových bojišť. Urna byla postavena před sokolovnou pod lipami na sokolském pozemku. Pomník jest skupinový na pískovcových plotnách — po levé straně jest v životní velikosti socha presidenta na podstavci — po pravé straně pak ve sloupkovém řešení za sklem umístěna urna, umělecká to práce dělníků ze skláren v Květně. V urně jsou uloženy prsty z těchto bojišť: Zborova, Verdun, Dos Alita, Dobružď, Slovenska (Nové Zámky) a Bílé hory. Urnu daroval Jednotě Čsl. O. L. pan Dr. Jiří Kauder, advokát. Návrh i práci kamenickou provedl br. Gregor a p. Pazderka, sochaři v místě, sochu vypracoval p. V. Blažek, sochař z Jičína. Navrhovatelé uchýlili se poněkud od obvyklé formy stavění pomníků, vyřešili návrh skupinově tak, že bude pěkným doplňkem k nově postavené sokolovně a bude to řešením snad jedinečným. Slavnostní odevzdání bylo 28. října o 2. hod. odpoledne.

Slavičín - Mladotice. Dne 21. srpna 1932, o půl jedenácté dopoledne, shromáždila se celá naše jednota: bratři, sestry, dorost a žáci, neb konána důležitá a významná domácí slavnost, rozvinutí praporu. Přítomno bylo také 17 bratří, kteří stáli u kolébky založení jednoty. Br. Zabloužil stručně a výstižně promluvil o sokolském praporu, znaku to volnosti, svobody, síly a svorné bratrské lásky. Sestra Teršlová pročitěnými slovy zdůraznila, aby prapor, sestrami pořízený, zesílil, sbratřil a povzbudil v nás čisté myšlenky a lásku k sokolské myšlence. Prapor odevzdala do rukou starosty br. Sýkory, který děkoval sestřím za obětavost, nelekající se ani velkého nákladu v dnešní těžké finanční tísni, připomínal, že dnešní den nám vždy pevně utkví v mysli, neb tímto činem ostavili jsme 100. výročí narození Tyršových i dvacetiletí založení jednoty. Slibil, že chceme a budeme v dobách dobrých i zlých svorně stát za praporem a myšlenky sokolské nikdy nezapomíme. Dorostenka Vozáková přednesla vzletnou báseň „Náš prapor“. Při novém praporu obnovilo všechno členstvo sokolský slib. Národními hymnami slavnost skončila. Téhož dne konán u nás župní výlet. — Divadelní odbor naší jednoty sehrál 28. září 1932 velmi pěknou hru „Děvče od Čerchova“ od Rajske - Smolíkove. Je to obraz ze života o 3 jednáních, v němž výstižně podán boj o získání ztracené pohraniční české půdy na Šumavě dcerou rodného kraje, která ani po dlouhých letech, v cizině ztrávených, nezapomněla na milovaný rodný kout. Kus podán byl našimi herci s chutí, porozuměním, že četnému obecenstvu motiv děje - láska k vlasti - utkvěl dobře v paměti. Režisér br. Hirsch i všichni herci se tužili a sklízeli zasloužený obdiv obecenstva. Úprava jeviště byla pěkná, přestávky krátké, obecenstvo spokojené a i pokladník si liboval. Pobavili jsme se, povzbudili a poučili a těšime se, že i napříště divadelní odbor nás plně uspokojí, jako vždy posud. Proto s chutí k další práci! Zdar příštímú vystoupení.

Ze Bzové. Ste výročí narozenin našeho velikého zakladatele sokolstva uctili jsme cvičební pohádkou, ve které cvičily všechny složky. Muži na konci cvičení vzdali hold našemu zakladateli Dr. M. Tyršovi. Cvičení zakončeno bylo dojemným obrazem s přednesem básně »Mrtvá baterie«, která dojemně působila. Dobrou prací kupředu! V sobotu ráno 15. září rozplakal se náš dědinkou zvoněk v smutné novíně, že dotrpěl náš hodný mladý br. Frant. Stolařík. V nejlepším věku 30i let, svobodný, vždy veselý a přívětivý stal se obětí neštěstí při válcování silnice. Plných pět týdnů, s přeraženou páteří a s marnou snahou zlínských lékařů v Bafově nemocnici ve Zlíně zachovati ho životu — odesel. Smrt vysvobodila ho z hrozných útrap. Pohřeb konal se v neděli za velké účasti lidu i z okolí. Bratři zapěli mu na rozloučenou u jeho polí dojemnou píseň »Rodné brázdy«, načež průvod ubíral se s hudbou tam, kde navždy ztratili jsme ho s očí Za Sokola a hasiče rozloučil se s ním br. starosta Ogrodník. Bratrský kněz čsl. církve rozloučil se pak s ním tklivými slovy. Oči zarosily se nám všem. Všichni, kteří jsme ho znali, nezapomeneme. Čest jeho památce!
Sláva.

Závody IV. okrsku ve cvičeních prostých. Závody v prostých cvičeních, jež okrsek pořádal 9. října v Uh. Brodě, nepřinesly nám toho, čeho jsme od nich očekávali, totiž dobré zjištění všech zdatných závodníků v okrsku. Okruh

jednot, jež vyslaly na závody své borce, zůžil se na jednoty Slavičín-Mladotice, Luhačovice a Uh. Brod. Ženy a dorostenky byly vyslány jednotami Slavičín-Mladotice, Luhačovice, Uh. Brod a pobočkou v Krhově. Ostatní jednoty neuznaly za dobré se omluviti. Škoda, že jednota bojkovská závodů vůbec neobeslala (ale omluvila se) a zdá se, že muži její oblíbili si spíše podniky cizí než více hodnotné závody vlastní. Dovolíme si tudíž o nich zapochybovat, že by to s tou lehkou atletikou myslili upřímně. Těm, kteří přišli změřit své síly v zápě bratrském, budíž odměnou blahé vědomí, že vykonali kus dobré sokolské práce! Pětiboj mužů pro nedostatek přihlášek byl z pořadu závodů vypuštěn a tak bylo tomu i se závodem v bězích na 200 m, 400 m, 1500 m. Přes to závodilo se ještě v 10 druzích. Skok vysoký — 5 závodníků — I. Lud. Žák Slavičín-Mladotice 160 cm, II. Fr. Florián Slavičín-Mladotice 155 cm, III. Miloš Kovařík Luhačovice 150 cm. Skok daleký — 3 závodníci — I. Fr. Florián Slavičín-Mladotice 592 cm. Skok o tyči — 4 závodníci — I. J. Jndř. Rulička Uh. Brod 260 cm. Vrh koulí — 8 závodníků — I. Lud. Malíček Slavičín-Mladotice 10 60 m, II. Fr. Florián Slavičín-Mladotice 10 03 m, III. Fr. Kovařík Luhačovice 10 02 m, IV. Jindř. Rulička Uh. Brod 9 m. Hod diskem — 5 závodníků — I. Lud. Malíček Slavičín-Mladotice 32 90 m, II. Fr. Kovařík Luhačovice 30 30 m, III. Karel Vystrčil Slavičín-Mladotice 29 07 m. Hod oštěpem — 4 závodníci — I. Ludvík Malíček Slavičín — Mladotice 43 85 m. Běh 100 m — 5 závodníků — I. František Florián Slavičín — Mladotice 12 vteřin, II. Jan Skovajsa Uherský Brod 12 vteřin, III. Josef Semela Luhačovice 12 2/3 vteřin. Běh překážkový 110 m, 3 závodníci I. Ludvík Žák Slavičín — Mladotice 16 2/3 vt., II. Jan Skovajsa Uh. Brod 17 1/3 vt. III. Lud. Malíček Slavičín-Mladotice 17 2/3 vt. (překážky byly nízké, 75 cm). Šplh na laně 5 m — 3 závodníci, I. Fr. Kovařík Luhačovice 6 1/3 vt., II. Jos. Semela Luhačovice 7 1/3 vt., III. Emil Holub Luhačovice 8 vt. — Běh rozestavený 4x100 m, 2 družstva — I. Luhačovice 54 1/3 vt., II. Komb. družstvo Uh. Brod 55 vt. V pětiboji žen závodilo 9 závodnic a dosáhly předních míst: I. Růžena Gregorová Uh. Brod 467 bodů, II. M. Holubová Slavičín-Mladotice 431 bodů, III. Lidmila Dočkalová Uh. Brod 387 bodů, IV. M. Kovářiková Uh. Brod 366 bodů z 500 bodů dosažitelných. Pětiboj byl sestaven: z obou skoků, běhu 60 m, vrhu koulí 4 kg, bodu míčem 2 kg. V čtyřboji dorostenek závodilo 7 cvičenek a dosáhly ze 400 možných bodů: I. Milada Francová, Uh. Brod 400 bodů, II. Věra Součková 400 bodů, III. And. Pátková Luhačovice 365 bodů, IV. Bož. Malíčková Slavičín-Mladotice 365 bodů. Průběh závodů byl hladký, přes to, že závodistié bylo plně obsazeno skoro současně muži i ženami. Soudcovský sbor byl složen z bratří a sester z těch jednot, které vyslaly i závodníky a závodice — Doufáme, že příští závody okrskové budou lépe navštíveny a že i výsledky budou pozoruhodnější, ke kteréžto naději opravňuje nás zkušenost z těchto závodů.

Nazdar!

F. A.

Ze sokolské tělocvičné literatury.

Podílová cvičení dorostenců neb mužů. Napsal Václav Mazin, člen dorost. odboru náčelnictva mužů ČOS. a vedoucí dorostu sokolské župy Píseňské. (Píseňská tělovýchova. Čís. 3.—4.) Nákladem knižkupectví V. Rejthara v Pízni, Nepomucká 8. 1932. Stran 24. 7 50 Kč. Příručka obsahuje dvě skladby, a to prostná cvičení dorostenců neb mužů s hudbou Josefa Horáka a průpravná cvičení dorostenců s hudbou V. Šolara. Prostná dorostenců br. Mazina byla při soutěži ČOS. pro IX. všesokolský slet počtena II. cenou a jsou vděčnou skladbou moderní tvorby a velmi vhodnou k zařazení do pořadu tělocvičných akademií a besídek dorostu. Důkazem vysoké hodnoty této skladby jest posudek o výsledku soutěže pro sjetová prostná dorostenců ve „Věstníku sokolském“, kde čteme slova: „Škoda, velká škoda prostných Mazinových; zapadnou-li bez provedení, neboť mohou býti velmi dobře a s užitekem použita“. Doporučujeme skladbu Mazinovu pozornosti našich cvičitelských kruhů.

Hana Burgerová-Dubová: Polka. Pracováno na hudbu Karla Pospišila: Liltské kuzele. Závěr. — Chor s věnci. Pracováno na hudbu Karla Pospišila: Rej s věnci. Rhythmická cvičení č. 53. (Sbirka sokolských veřejných vystoupení. Svazek XVII.) Nákladem ČOS. v Praze 1931. Stran 28. 5.50 Kč. První skladba, Polka, jest upravená pro 16 nebo 8 cvičenek; úbor: bílá halenka bez rukávů, pestrá květovaná suknice, červený široký pás a bosy. Druhá skladba, Chor s věnci, jest upravena pro 12 cvičenek a mohou ji cvičiti dorostenky nebo mladé ženy; úbor: smetanově bílá říza, věneček upletený z chvoji, na něm 6 stužek červeno-bílo-modrých a 1 m dlouhých.

B. Holečková - A. Očenášek: Olympijské hry. Taneční scna kostymní pro šibřinky, akademie a divadla. Hudba od K. Matějovce. Text od V. Sumana. Nákladem ČOS. v Praze. 1931. Stran 36. 9 Kč. Skladba obsahuje 11 částí: pochod vítězů, orchestrion, rej andělíčků, rej na koloběžkách, dostihy, plavce, veslaře, lehkou atletiku: oštěp-skok-běh, box-přetah lanem, vítězný běh Artemidín a společnou rej. Děj se odehrává na velkém stadionu na úpatí Olympu. Hra vědná a působivá.

Miroslav Kavalír: Průpravná cvičení prostná. (Prostý tělocvik - lehká atletika.) Část I. Se 209 obrázky. Kreslil Jiří Vála. (Knihovna cvičitelů sokolských. Svazek 53.) Nákladem ČOS. v Praze. 1931. Stran 204. 16 Kč. Kniha rozdělena na dvě části: všeobecnou a speciální. V části všeobecné zdůrazňuje se všeobecná důležitost průpravných cvičení prostných, podávají se fyziologické základy metodiky průpravných cvičení prostných, jejich význam ve výcviku všestrannosti, promlouvá se o požadavcích lehké atletiky: síle, rychlosti a vytrvalosti, a o druzích průpravných cvičení prostných. Část speciální pojednává o cvicích nohou, svalstva šíjového, ramenního, zádového a paží, svalstva trupového a zvláště břišního. V závěru jsou podány ukázky desíti cvičebních hodin v obrazech.

Eduard Hora: Učebnice her tělocvičných. Hry bez náčiní. (Knihovna cvičitelů sokolských. Svaz. 56.) Nákladem ČOS. v Praze. 1932. Stran 96. 7 Kč. Posluchači cvič škol ČOS. znají mnohé z těchto her tělocvičných, jež s metodickými pokyny a návody soustavně uspořádány mohou býti vhodnou příručkou těm, kteří neprošli dosud cvič. školami ČOS. Soubor má býti obrázkem toho, jak se postupuje při vyučování tělocvičných her ve školách ČOS. Knižečka obsahuje na 75 her, a to kolových-řadových her, napodobivých her, honiček prostých bez hračky i s hračkou, honiček složitých, útvárových, her závodních — to vše jednoduchých i s použitím tvaru skupinového i úpolníckého. Příručka všestranná a tím hodnotná a cenná.

O. Jandera: Běh překážkový. (Knihovna cvičitelů sokolských. Svazek 57.) Schváleno náčelnictvem mužů ČOS. ve schůzi dne 12. listopadu 1931. Nákladem ČOS. v Praze. 1932. Stran 96. 9 Kč. Podává historii běhu překážkového, uvádí br. Jandera hlavní atletická pravidla, týkající se překážek, a pak promlouvá o zjevech při běhu překážkovém, jež každý závodník měl by si osvojit, jako o startu, o odrazu a dopadu, o přechodu přes překážku, o práci paží od startu až po finish, o předklonu na překážce, o práci nohou a posléze o finishi. Před každým během překážkovým zdůrazňuje řádnou duševní přípravu i přípravná cvičení, zejména osvojit si běh tempem a ne sprintem, a pak každodenním cvičením naučit se rozštěpu, t. j. schopnosti vysoko přednožit a unožit.

V. Pergl: Tělocvičné hry. Přednesené ve státních kursech her, plavání a veslování v Nymburce v srpnu 1929, 1930, 1931. Schváleno náčelnictvem mužů ČOS. (Knihovna cvičitelů sokolských. Svazek 58.) Nákladem ČOS. v Praze, 1932. Stran 172. 12 Kč. Ve 186 hrách podal br. Pergl velké bohatství cviků, jichž podstatou jsou dech, napodobivost, chůze a běh, běh a skok, přetahy, přetlaky a odpory, vrhy, břemena, jindy pak se uplatňuje postřeh a pohotovost hrajících. Od nejmenších hříček dechových až po složité hry na větším prostranství cvičebním — toť bohatství, jehož nelze vyčerpati.

Václav Procházka: Průpravné cviky. (Knihovna cvičitelů sokolských. Svazek 60.) Nákladem ČOS. v Praze 1932. Stran 58. 4.50 Kč. Úkolem příručky jest obohatit cvičební pořad v jednotkách, které nemají nářadí, a učí-

niti prostná záživnějšími a účelnějšími. Cviky shrnuty do 12 cvičebních hodin, mají propracovati celé tělo, hlavně paže, trup a nohy. Cvičení trvá 15 až 20 minut, spád cvičení takový, aby se cvičenci neunavili. Cvičení lze upravit pro vyspělé cvičence i začátečníky, pro ženy, dorost i žactvo.

Z literatury o Tyršovi, sokolstvu a sokolství.

Jos. Kudela: Tyrš a Zborov. Několik úvah. Vydalo Družstvo Moravský legionář v Brně. 1932. (Sokoľská knihovna. Svaz. 11.) Stran 30. Kč 2.20 poštu. Známý sokolský a legionářský pracovník, v upomínku na 15. výročí vítězné bitvy u Zborova, vydal souborné příležitostné projevy, aby nám ukázal spojitost mezi Tyršem a Zborovem. Ve čtyřech článcích sledujeme Tyrše v přípravě revoluce na barikádách i v jeho názorech o branném národě; kráčíme dále po stopách Tyršových do legií a vidíme, jak Tyršovo sokolstvo se v nich uplatňovalo od samého počátku, až posléze v památném boji u Zborova uskutečnilo Tyršův revoluční sen. Pietní knižka v jubilejním roce Tyršově.

L. Jandásek: Tyršův odkaz. (Sbirka sokolských přednášek čís. 38.) Nákladem ČOS. v Praze 1932. Stran 72. Kč 2.80. Knižka malá, ale obsažná a hodnotná. Není to jen přednáška, kterou byly ukončeny ve všech jednotkách Tyršovy slavnosti, nýbrž br. Jandásek zde takřka stanovil pořad další práce v jednotkách, jak pracovati k tomu, aby Tyršovo sokolství se dostalo do společnosti a tím zevšeobecnilo. Jest třeba jen jít za Tyršem a pracovati k tomu, aby se dospělo cíle Tyršova sokolství: výchovy nového pokolení českého, podle ideálu antického a českého, výchovy tělesné i duševní. Má-li se Tyršovo sokolství dostat do společnosti, jest třeba nejprve, aby členové Sokola si uvědomili Tyršův odkaz pro sokolskou organizaci. Evangelium všech sokolských vzdělavatelů a činovníků.

O Tyršově díle. I. Soubor přednášek, proslovených při oslavě Tyršově, pořádané 25. června 1932 Karlovou universitou, Českou akademií věd a umění a Vysokým učením technickým ve velké aule Karlovy university. (Tyršův sborník XIV.) Nákladem ČOS. v Praze 1932. Stran 40. Kč 6. Kromě projevů rektorů Karlovy university a Českého vysokého učení technického knižka obsahuje přednášku prof. Dr. Birnbauma o Tyršovi jako teoretiku umění, prof. Dr. Weignera o Tyršově odkazu a problému zdravoti malého národa, prof. Dr. Krále o životní a národní filosofii Tyršově. Příručka zůstane trvalým svědectvím, že i naše vysoké školy zhodnotily význam Tyršův pro národ.

Dr. Aug. Pechlát: Tyršův tělocvik. I. Cíl, zásady, prostředky, soustava a metoda. (Tyršův sborník XIII.) Nákladem ČOS. v Praze 1932. Stran 80. Kč 11.—. Úkolem práce Pechlátovy bylo ukázati tělocvičné dílo Tyršovo v jeho celistvosti, přehledně uvésti jeho názory o rozmanitých otázkách tělesných cvičení a srovnati je s dnešními vědeckými požadavky. V pěti kapitolách pojednal o úkolu, cíli, zásadách a prostředcích sokolského tělocviku podle Tyrše, o Tyršově tělocvičné soustavě a o jeho tělocvičném názvosloví, o Tyršově tělocvičné metodě a o cvičební praxi podle Tyrše. Knihu měl by čísti každý příslušník Sokola, jenž chce poznati Tyršovy snahy tělovýchovné.

Fr. S. Procházka: Tyršův čin. Světlé památce Dr. Miroslava Tyrše, budovatele sokolstva. Nákladem ČOS. v Praze 1932. Stran 96. Kč 12.—. Básně Procházkovy jsou projevem jeho nadšeného sokolství, jež mu jest voláním k vlastenecké pohotovosti, k plamenné výzvě k boji za zachování nejdražších statků národních. Úvodní báseň „Tyršův čin“ zněla jistě na mnohých besidkách Tyršových. V prvním oddílu, nadepsaném „Předvečer slavnosti“, jsou nejen básně příležitostné (na. př. Bratři pluji z dále, My chceme, Šestá Olympiada), ale i básně slavnostní, na př. Ni zisk, ni slávu, Balada o sokolu, Slovanskému sokolstvu, Epištola bratřím se radujícím a j. Druhý oddíl — Slavnost vítězství — věnován době válečné a účasti sokolské v boji za svobodu (Zpěv nesmrtelným, T. G. Masarykovi, Recepce,

Navrat, Mrtví miuvi), českým menšinám (Ostrov), stavbě a otevření Tyršova domu (Pod vlastní krov, Tyršův dům), některé básně jsou vyznáním sokolským (Sokolské zývání mocnosti, Idei sokolské, Tajemství síly) a j. Bratři vzdělavatelé, neopomeňte osvěžit pořad našich besídek některou opravdu působivou básní sokolského písničkáře.

Karel Domorázek (br. Ruch): Výbor z prací I. Verše a scény. Nákladem ČOS. v Praze 1932. Stran 150. Kč 7. Všichni vzdělavatelé jednot a poboček uvítají tento první díl Výboru z prací bratra Rucha, jež od r. 1909 celou svou osobností věnoval se sokolské práci vzdělávací slovem i písmem. Tento díl má dvě části: verše a scény. Některé i asně Ruchovy mají trvalou literární cenu, na př. Marathón (z r. 1912), Pád tyрана (z r. 1913), jiné příležitostné, na př. Jindřich Fügner, Sokolskému Brnu, Hymně národa, Verše k sletové slavnosti hře „Tyršův sen“ a j. Některé básničky vznikly jako kratochvilná rozjímání do šibřinkových listů a mají dosud svou svěžest. Druhý oddíl obsahuje 7 čísel podlových: Náš cíl, V císařské zahradě, Jitřní hvězda, Básník uměl (o Svat. Cechovi), Nad hrobem, Protest pomníku, Dobrováno. Básně i scény Domorázkovy svědomitě splnily svůj úkol ve své době a mohou býti i dnes vhodným doplňkem pořadu našich besídek.

J. L. Fischer: Tyrš a sokolstvo. Historický a kritický rozbor sokolské ideologie. (Kulturní Indexu svaz. 5.) Brno 1932. Stran 34. Kč 4.—. V době sletové, v době největšího sokolského triumfu vychází práce brněnského filosofa, který chce vzbuditi snahu, aby se v Sokole vyjasnila stránka ideologická. Tato knižka, jež hodně nemilosrdně odhaluje naši slabou stránku, jistě vyvolá ostré výtky a jest si jen přáti, aby spor byl kladný a cílil k nápravě.

Vzkříšení sokolským dětem.

„VZKRÍŠENÍ“, noviny sokolské mládeže ročník XIX. číslo 1. Nové číslo časopisu sokolské mládeže „VZKRÍŠENÍ“, jehož vedení ujímá se nový redaktor, spisovatel známých prací pro děti, Dr. Jan Petrus, ukazuje, že zůstává věrno velkým tradicím sokolským. Všechny články snaží se bavit i poučovat, totiž lépe řečeno, vychovávají naše děti po stránce charakterové. Je přirozeno, že první číslo, vycházející v měsíci září, vzpomíná sletu a budovatele všeho sokolství i Dr. Miroslava Tyrše. Nezapomíná však na dobu přítomnou a upozorňuje naše děti i na otázky dneška. Najdou zde svůj koutek i hudebníci, loutkáři, hádankáři. Nemá-li číslo zvláštní přílohy pro nejmenší čtenáře „Poupě“, od jehož vydávání zatím upustila ČOS. patrně z důvodů finančních, nezapomíná přesto na tyto čtenáře ani nyní, nýbrž zařadila i pro ně do nového čísla vhodnou četbu.

Vysoká úroveň tohoto čísla ukazuje, že nový ročník nezůstane za dřívějšími a že udržel si své prvenství mezi všemi dětskými časopisy českými. Levná cena (8 Kč za 40 čísel, při hromadném odběru 7 Kč, při odběru aspoň 10 výtisků 10 proc. slevy) způsobuje, že jest přístupným listem všem dětem.

Proto „VZKRÍŠENÍ“ náleží do rukou nejen všem dětem sokolským, ale všem dětem vůbec, nejen do sokoloven, nýbrž i do všech knihoven školních, veřejných i soukromých.

Různé zprávy.

Levné vzdělávací písemné kursy pro nezaměstnané. Jednou z možností, jak se vzdělávat levně doma bez osobní návštěvy škol, jsou písemné kursy „Domácího učení“ Masarykova lidového učeného ústavu v Praze XII., Fochova 62. Pomocí těchto kursů lze se naučiti v nejkratší době cizím jazykům, osvojit si kancelářské a obchodní vzdělání a zdokonaliti se v různých oborech. Měsíční poplatek činí 10 Kč, což znamená jen 30 hal. denně. Vyučování se provádí pomocí sešitů, které se zasílají účastníkům. V sešitech

jsou předpisovány úlohy, které se vypracují a zašlou k opravě. Podle vrácené, opravené úlohy pozoruje každý svůj postup v učení. Po ukončení kursu může každý dostati osvědčení. Využijte všichni svého volného času k vzdělání, přihlaste se do těchto kursů, neboť vzdělání je kapitál, který se vždy dobře zúročí. Dosud se přihlásilo přes 40.000 účastníků. Blíží se dovíte z letáku, jež vám pošle správa Domáčního učení.

Bakuloví zpěváci rozesílají právě nyní zásilky s vkusnými upomínkovými předměty pro sokolské děti: sokolské počítadlo, sokolskou stavebnici Stadion, Stráž hradu a dopisní papíry na korespondenci jednot. — Zasilají jen tolik, kolik je úměrno počtu členstva v jednotě (podle výk. Stat. úřadu COS.) Aby i nejchudší členstvo mohlo něčím Bakulovým zpěvákům přispěti, dávají předměty na 20—50 hal. týdenní splátky. — Bakuloví zpěváci příkladem sloužili vždy zájmům a myšlence sokolské, zdarma s ochotou zpívali na všesokolském sletě a proto sokolstvo jistě pomoci neodmítne. — Nevracejte proto zásilek, rozprodávejte je v jednotě, zbytků užijte do tombol!

Krise lužického tisku. Lužické časopisy jsou obroženy těžkou hospodářskou krizí, která zejména doléhá na jediný lužický deník „Serbske Nowiny“ a na literární měsíčník „Lužica“. Časopisy tyto mají pro Lužici nesmírný význam a je nutno v zájmu dalšího vývoje ujařmeného lužického lidu je zachránit před zánikem. Naše veřejnost měla by v dnešní době věnovat největší pozornost našim bratřím v Lužici a také jim účinně pomáhat. Předplácením těchto časopisů nejlépe dnes Lužici lze prospět. Československo-lužický spolek „Adolf Černý“ v Praze I., Náprstkova 8. poradí vám nejlépe, jak Lužici pomoci, Hlaste se za jeho členy, přihlaste se za odběratele některých lužických novin a „Lužickoserbského Věstníku“. L. K

Z redakčního stolku.

Dvojičíslo Věstníku — říjen, listopad — posílám do našich jednot a poboček, jak jsem určil v posledním čísle. Přináší zprávy, jež jsem dostal do 31. října. Poslední číslo letošního ročníku Věstníku vyjde v prosinci, uzávěrka pro ně 10. prosince. Nazdar! Ant. Konečný.

Obsah fídí redakční kruh. — Redakční závěrka 10. každého měsíce. — Vychází měsíčně. Vydává Sokolská župa Komenského v Uh. Hradišti. Roční předplatné Kč 3.—. — Číslo jednotlivé Kč 1.—. — Za redakci odpovídá a příspěvky přijímá br. Ant. Konečný, prof. obch. akademie v Uh. Hradišti. — Tiskem K. Hylského v Uh. Hradišti. — Administrační a insertní dotazy vyřizuje knihtiskárna Karla Hylského v Uh. Hradišti. — Povolení používání novinových známek uděleno výnosem ředitelství pošt. a telegr. v Brně č. 44.820/Vl. 13. V. 1920.

Lyžaři Lyže la horský jasan
la hiekory
Vázání, hole, sáňky

vyrábí **L. Malíček, Slavičín-Mladotice.**
Ceníky zdarma.

Dostaveníčkem sokolské společnosti jest

restaurace v Sokolovně

(hotel „KORUNA“ v Uherském Hradišti).

Výborná domácí kuchyně. — Přírodní vína.

O návštěvu prosí

JAN HOLUB, restauratér.

Tělocvičny a hřiště zařizuje,
vešk. tělocvič. nářadí dodává

J. HUJŇÁK A SYNOVÉ,

BRNO, KRÁLOVO POLE, ČECHOVA UL. 58.

Ceníky, návrhy a rozpočty
zdarma. — Za vše zůrakal

ZUBY spravuje, nové
zhotoví zlaté
chrupy i plomby ZUBNÍ TECHNIK

BR. STÁŇA INDRÁK,

UH. HRADIŠTĚ

ve vlastním domě proti školám, vedle fotografa Bartoně.

Pamatujte na sebe a své milé **úsporami** na dárkové a vkladní knížky

OKRESNÍ ZÁLOŽNY V UHER. BRODĚ!

Šetrnost je matkou svobody! Šetrnosti k blahobytu! Šetření - bohaté koření!

Sokolské jednoty

objednávají své TISKOPISY

v knihtiskárně

Karla Hylského v Uh. Hradišti

Mariánské náměstí. • Telefon 142.

Kancelářské potřeby a papírnické zboží.

SOKOL BEZ KROJE JAKO PTÁK BEZ PEŘÍ.

Vzorné slavnostní kroje - cvičební úbory
pro členstvo - dorost - šachty přesně
dle předpisu Č. O. S. dodává odborný
závod sokolský

Fach-Sport-Praha
II. ŽITNÁ 40-TELEFON 338-7-3

●
Vyžádejte si zdarma ilustrovaný ceník!

TELEFON 570-15.
Výrobny: Praha-Kunratice.

Zařídil jsem pro IX. slet
řesokolský sletová zá-
vodišť nejmodernějším
závodním tělocvičným
nářadím, podle Č O S.,
které je s velkou slevou
na prodej, jak již bylo
úředně ve Věst. sokol. oznámeno.